

Ελευθεριακό Φεστιβάλ διεθνιστικής, κοινωνικής και ταξικής αλληλεγγύης, 4-5-6 Ιούλη '19

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ #2
κοινωνικής, ταξικής & διεθνιστικής αλληλεγγύης

ΑΘΗΝΑ 4 - 5 - 6 ΙΟΥΛΗ 2019
Πανεπιστημιούπολη Ζωγράφου
Σχολή ΜΙΘΕ, είσοδος από οδό Ταξιδιού

Αναρχική
Πολιτική Οργάνωση
Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων
http://anapol.org

3 μέρες με

- * πολιτικές συζητήσεις
- * βιβλιοπαρουσιάσεις
- * κινηματικές προβολές
- * αναρχικό έντυπο υλικό και βιβλιοπωλείο
- * εκθέσεις αφίσας και φωτογραφίας
- * καλλιτεχνικές εκδηλώσεις

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

ΠΕΜΠΤΗ 4 ΙΟΥΛΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5 ΙΟΥΛΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ 6 ΙΟΥΛΗ
22:00 Οι Ταφιτάντσουλες παρουσιάζουν τη θεατρική παράσταση "Πονάει το μυλό μου" Μια παράσταση Κομπάρσε βασισμένη σε κείμενα των Άντον Τσέχωφ, Κορλ Βάλεντιν και Μόντι Παϊβον	22:00 Ρεμπέτικο Γλέντι για την οικονομική ενίσχυση του Φεστιβάλ με τις Αναφανδόν	21:30 ΣΥΝΑΓΛΙΑ με τους TIMETRAP

Απέναντι στη ζοφερή προοπτική της εγκαθίδρυσης του σύγχρονου ολοκληρωτισμού.

Η γενικευμένη κρίση του κόσμου του κράτους και των αφεντικών οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια σε ένα δρόμο, αν δεν συγκροτηθεί ένα πλατύ και διεθνές μέτωπο αγώνα κι αντιστάσεων: στις εμπόλεμες κοινωνίες, στην γενίκευση και την όξυνση των γεωπολιτικών ανταγωνισμών και των πολεμικών επιχειρήσεων έως τα όρια ενός μεγάλου πολέμου και στη μονιμοποίηση του καθεστώτος έκτακτης ανάγκης, ως σιδερένιου πλέγματος ελέγχου και καταστολής κάθε πτυχής της κοινωνικής δραστηριότητας.

Αυτή η γενικευμένη επίθεση των κυρίων διεξάγεται με απώτερο στόχο τον πλήρη έλεγχο των ανθρώπινων κοινωνιών, την επιβολή της απόλυτης εξουσίας πάνω τους, τη λεηλασία του φυσικού κόσμου και των πλουτοπαραγωγικών πό-

ρων. Από τη Συρία μέχρι τις ΗΠΑ, από την Ιστανμπούλ μέχρι τη δυτική Ευρώπη και τη νότια Αμερική, τα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά έχουν βάλει στο στόχαστρο τη συντριπτική πλειοψηφία των εκμεταλλεζόμενων και καταπιεζόμενων, προοικονομώντας ολοένα και περισσότερη καταστολή, λεηλασία και θάνατο.

Από την άλλη, την ίδια περίοδο, μπροστά στη διεθνή αντικοινωνική συμμαχία των παγκόσμιων ελίτ και στις εμπόλεμες κοινωνίες που προετοιμάζουν, αναδύονται οι αστείρευτες απελευθερωτικές δυνατότητες των αγώνων που ξεσπούν σε όλο τον κόσμο. Από τη Ροζάβα μέχρι την Τσιτάπας, από τις φαβέλες της Βραζιλίας μέχρι τα αντιφασιστικά οδοφράγματα της Δυτικής Ευρώπης και των Βαλκανίων, η Υπόθεση της Κοινωνικής Επανάστασης είναι ακόμα ζωντανή, βάζει αναχώματα στην επίθεση του κράτους και των αφεντικών και διαμορφώνει τους όρους της κοινωνικής και ταξικής απερίθρευσης.

Συνέχεια στη σελ. 2

Ανακοίνωση με αφορμή την ολοκλήρωση του εφετερίου των δυο νεοναζί δολοφόνων του μετανάστη – εργάτη Σαχτζάτ Λουκμαν
σελ. 6

Ενάντια στις εξορύξεις, τη λεηλασία και την καταστροφή της φύσης και της κοινωνίας από το κράτος και το κεφάλαιο
σελ. 12

Η ιδιοποίηση του δημόσιου χώρου από το ναρκεμπόριο είναι ένα κρατικό-καπιταλιστικό σχέδιο
σελ. 10

Τοποθέτηση της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης στο πολιτικό μνημόσυνο για τον αναρχικό σύντροφο Λορέντζο Ορσέτι
σελ. 8

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ Γ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΗ, Κ. ΣΑΚΚΑ, Δ. ΣΥΡΙΑΝΟΥ

Συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

Είναι αυτή η κοινωνική και ταξική αντεπίθεση που φοβίζει τους κυρίαρχους τόσο πολύ, ώστε να επιστρατεύουν ό,τι πιο μαύρο έχει να επιδείξει η ανθρώπινη ιστορία για να την ανακόψουν. Εξαιτίας της γενικευμένης κρίσης του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος περιορίζονται ολοένα και περισσότερο τα περιθώρια για την άντληση συναίνεσης στους κυριαρχικούς σχεδιασμούς του. Για τον λόγο αυτό, ανασύρονται από τη φαρέτρα των εξουσιαστών και ήδη έχουν αναλάβει δράση διεθνώς οι ακροδεξιές και φασιστικές εφεδρείες του, το στρατόπεδο της Αντεπανάστασης, ώστε να ανοίξει δρόμο για την υλοποίηση των στρατηγικών επιδιώξεων της Εξουσίας.

Η κρατική και καπιταλιστική αναδιάρθρωση στην Ελλάδα, τα τελευταία χρόνια, έχει τον χαρακτήρα συνολικής σαρωτικής επίθεσης απέναντι στην κοινωνία και τις αντιστάσεις της. Η όξυνση της φτώχειας και της εξαθλίωσης, η λεηλασία και καταστροφή του φυσικού κόσμου και των τοπικών κοινωνιών, ο εγκλεισμός προσφύγων και μεταναστών σε στρατόπεδα συγκέντρωσης κάτω από άθλιες συνθήκες, η κρατική καταστολή, η πριμοδότηση των φασιστικών συμμοριών και η βιομηχανία διώξεων ενάντια σε όσους αγωνίζονται αποτελούν σημεία της συνολικής επίθεσης του κράτους και των αφεντικών. Οι διαχειριστικές αυταπάτες που έσπειρε τα προηγούμενα χρόνια η σοσιαλδημοκρατική εκδοχή του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, επιτέλεσαν τον ρόλο τους στο ακέραιο. Η κρατική και καπιταλιστική επίθεση συνεχίζεται, επιβάλλοντας τον μονόδρομο της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης, επιχειρώντας, παράλληλα, να δώσει παράταση ζωής στο ήδη χρεοκοπημένο σύστημα, μέσω της διαμόρφωσης συνθηκών αποσύνθεσης των κοινωνικών-ταξικών αντιστάσεων, εθνικής συμφιλίωσης και διαταξικής συνεργασίας. Ταυτόχρονα, μέσα από μια ανανεωμένη ρητορική περί «εξόδου από τα μνημόνια» επιχειρείται εκ νέου η άντληση νομιμοποίησης για τους επόμενους γύρους λεηλασίας της συντριπτικής πλειοψηφίας της κοινωνίας που ετοιμάζονται, καλλιεργώντας για μια ακόμα φορά αυταπάτες εξωραϊσμού του συστήματος.

Με την ανακίνηση του λεγόμενου «Μακεδονικού ζητήματος», σύμφωνα με τις προταγές της Ε.Ε και του ΝΑΤΟ, η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ αποδείχτηκε ως ο αποτελεσματικότερος διακινητής των επιδιώξεων της αστικής τάξης και των διεθνών οργανισμών. Ταυτόχρονα, ένα διευρυμένο κοινό συσπειρώθηκε γύρω από εθνικιστικά και μισαλλόδοξα παραληρήματα που υποκινούνται και κατευθύνονται από το βαθύ κράτος, που επιχειρεί να συγκροτήσει την φασιστική οπισθοφυλακή του συστήματος τόσο στην προοπτική κατάρρευσης της επιβεβλημένης αλλά επισφαλούς κοινωνικής ειρήνης στο εσωτερικό, όσο και κλιμάκωσης των οξυμένων ανταγωνισμών στο ρευστό γεωπολιτικό περιβάλλον των Βαλκανίων και της νοτιοανατολικής Μεσογείου.

Μέσα σε αυτή την πραγματικότητα πλήρους σήψης, είναι ζητούμενο για το σύστημα η απόσπαση της κοινωνικής συναίνεσης στους σχεδιασμούς του. Όμως, η κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα δεν επιδέχεται εκλογικές «λύσεις» ούτε σπκώνει άλλες συναινέσεις. Για τις εκμεταλλεζόμενες μάζες, οι κάλπες που επίκειται να σπηθούν το επόμενο διάστημα δεν έχουν τίποτα να υποσχεθούν παρά μόνο μεγαλύτερη όξυνση των συνθηκών σκλαβιάς μέσα από την ισχυροποίηση που θα επιφέρει για το καθεστώς η εκ νέου νομιμοποίηση της πολιτικής του εκπροσώπησης.

Από τη μια, η συνέχιση της υπάρχουσας διαχείρισης θα σημάνει ακόμα μεγαλύτερη απονεύρωση για τις κοινωνικές-ταξικές αντιστάσεις και κινηματικό αφοπλισμό, σε μια περίοδο όπου η ανάκαμψη και η διεύρυνση των συλλογικών αγώνων της κοινωνίας -και ειδικά όσων ξεσπούν από τα κάτω- είναι διαρκές διακύβευμα, ώστε να μπει φραγμός στην επέλαση κράτους-κεφαλαίου-φασιστών. Από την άλλη, η επαναφορά στη νεοφιλελεύθερη εκδοχή θα δώσει το έναυσμα για την κήρυξη ενός νέου γύρου πολέμου σε όσους σή-

μερα βρίσκονται στο στόχαστρο του πολιτικο-οικονομικού συστήματος. Στους φτωχούς, τους παρίες, τους αγωνιζόμενους. Προφανής στόχος είναι η καθυστόλη τους, ώστε να ανοίξει ο δρόμος για την απρόσκοπτη επιβολή των σχεδίων των πολιτικο-οικονομικών ελίτ που θέλουν να επιβάλλουν κοινωνικά συνθήκες στρατοπέδων εργασίας.

Ανεξάρτητα από το ποιο τελικά θα είναι το εκλογικό αποτέλεσμα, είναι βέβαιο ότι η επόμενη μέρα θα αποτελέσει το ξεκίνημα ενός νέου σφοδρού γύρου καταστολής των κοινωνικών και ταξικών κινημάτων, και ιδιαίτερα του αναρχικού - αντιεξουσιαστικού, απέναντι στο οποίο προετοιμάζεται εδώ και χρόνια μια σαρωτική κατασταλτική επίθεση που θα αποσκοπεί όχι απλώς στον περιορισμό του, αλλά στην ολοκληρωτική του εξόντωση. Η πολιτική παρουσία και δράση των αναρχικών όλα τα προηγούμενα χρόνια, το πρόταγμα της αυτοοργανωμένης και από τα κάτω αντίστασης, το όραμα της Κοινωνικής Επανάστασης, ως της μόνης ρεαλιστικής εναλλακτικής επιλογής για την κοινωνία μπροστά στο δήθεν αναπόδραστο της κρατικής και καπιταλιστικής σήψης, στο σκοτάδι του φασισμού και στα αδιέξοδα των ρεφορμιστικών αυταπατών, τους καθιστούν πραγματικό κίνδυνο για τους εξουσιαστές και γι' αυτό βρίσκονται στην προμετωπίδα της κατασταλτικής στρατηγικής τους.

Ελευθεριακό Φεστιβάλ διεθνιστικής, κοινωνικής και ταξικής αλληλεγγύης στην Αθήνα, 4-5-6 Ιούλη 2019

Απέναντι στη ζοφερή προοπτική του Σύγχρονου Ολοκληρωτισμού, ξεπροβάλλουν ως μοναδική ελπίδα οι κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις, οι αγώνες των ανθρώπων σε όλο τον κόσμο για την αποτίναξη της κρατικής καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Μέσα σε αυτούς τους αγώνες, οι αναρχικοί ζούμε και αναπνέουμε. Η οργανωμένη πολιτική παρουσία και δράση μας στα υπαρκτά μέτωπα αγώνα και η συγκρότηση νέων, θέλουμε να είναι η γέφυρα ανάμεσα στις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες και διαθέσεις και την αναρχική κοσμοθεωρία και πρακτική, ώστε οι αντιστάσεις να γίνουν εφελ்தήρια της κοινωνικής και ταξικής χειραφέτησης.

Η διοργάνωση του 2ου Ελευθεριακού Φεστιβάλ από την ΑΠΟ-ΟΣ έχει ως στόχο τη δημιουργία ενός δημόσιου και ανοιχτού πολιτικού και πολιτισμικού χώρου συνάντησης, επικοινωνίας και ζύμωσης μεταξύ των κοινωνικών και ταξικών αγώνων που αναπτύσσονται από τα κάτω και της παρέμβασης των αναρχικών και ελευθεριακών προταγμάτων μέσα σε αυτούς.

Οι θεματικές πάνω στις οποίες θα κινηθούν οι πολιτικές εκδηλώσεις και παρουσιάσεις του φεστιβάλ έχουν να κάνουν με όλο το εύρος του κοινωνικού και ταξικού ανταγωνισμού, από τους αγώνες διεθνιστικής αλληλεγγύης ενάντια στον πόλεμο, τον εθνικισμό και τον φασισμό, την υπεράσπιση των κατελιγμένων και αυτοοργανωμένων χώρων ζωής και αντίστασης, ως σημεία αναφοράς του αγώνα για την Κοινωνική Επανάσταση και τους αγώνες ενάντια στην πατριαρχία και την έμφυλη βία μέχρι τις αντιστάσεις στην κρατική καταστολή, το Καθεστώς Έκτακτης Ανάγκης. Από τους αγώνες υπεράσπισης του φυσικού κόσμου και των τοπικών κοινωνιών απέναντι στη λεηλασία και την καταστροφή τους μέχρι τις μαχητικές κινητοποιήσεις ενάντια στις ναρκομαφίες και τον κοινωνικό κανιβαλισμό. Ταυτόχρονα, στοχεύουμε στη δημιουργία ενός χώρου όπου όσο το δυνατόν περισσότεροι θα μπορούν να έρθουν σε επαφή με τον αγώνα των αναρχικών για μια κοινωνία ισότητας και ελευθερίας μέσα από συζητήσεις και ενημερώσεις, από βιβλιοπαρουσιάσεις, από εκθέσεις φωτογραφίας και ντοκουμέντων, από θεατρικές παραστάσεις και συναυλίες.

Έτσι, θα έχουμε την ευκαιρία να δημιουργήσουμε ένα ακόμα έδαφος όπου θα αναδειχθούν αντιλήψεις, πρακτικές, προτάσεις, θέσεις και αγώνες των αναρχικών πάνω σε μια σειρά από ζητήματα που διατρέχουν την πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα της εποχής μας. Ένα δημόσιο πεδίο διαλόγου όπου θα έχουμε την ευ-

καιρία να γνωρίσουμε και να παρουσιάσουμε εμπειρίες αγώνα και πολιτικά συμπεράσματα από αντιστάσεις που ξεσπούν τόσο στην Ελλάδα όσο και διεθνώς, πολύ μακριά η μία από την άλλη, αλλά αποτελούν κοινά μέτωπα αγώνα απέναντι σε κοινούς εχθρούς, με κοινή προοπτική την κοινωνική απελευθέρωση.

Απέναντι στη βαρβαρότητα του πολέμου και του σύγχρονου ολοκληρωτισμού που εκδηλώνεται σε παγκόσμιο επίπεδο, ως αναρχικοί, έχουμε να προτάξουμε τα όπλα της κοινωνικής, ταξικής και διεθνιστικής αλληλεγγύης αναγνωρίζοντας πως στις μέρες μας είναι επιτακτικότερη από ποτέ η σύνδεση των αγωνιζόμενων διεθνώς και ο κοινός αγώνας ενάντια στην κοινή επίθεση που δεχόμαστε. Σε κάθε ανοιχτό μέτωπο του κοινωνικού και ταξικού αγώνα,

όπου εκδηλώνεται η επιθετικότητα του κράτους και του κεφαλαίου, επιχειρώντας την ριζοσπαστικοποίηση των αγώνων μέσα από την σύνδεσή τους με το καθολικό κοινωνικό όραμα της κοινωνικής και ταξικής χειραφέτησης, προτάσσοντας τη μόνη ρεαλιστική διέξοδο που έχουν οι καταπιεσμένοι, την οργάνωση του αγώνα για την κοινωνική επανάσταση, την Αναρχία και τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!

**Αναρχική Πολιτική Οργάνωση | Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων
Ιούνης 2019**

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΕΛΑΙΑ

Το τελευταίο διάστημα η Κατάληψη Ελαία στην Κέρκυρα έχει δεχθεί δύο «επισκέψεις», οι οποίες αν και δεν αποτελούν άμεση απειλή για τον χώρο, κινούνται στην κατεύθυνση της εχθρικής αντιμετώπισης των δομών του αγώνα τόσο από το κράτος όσο και από τους τοπικούς άρχοντες. Αρχικά, ο ιδιοκτήτης της γειτονικής οικοδομής, προκειμένου να πραγματοποιήσει εργασίες στο χώρο του, καταπάτησε το κτήμα της κατάληψης, καταστρέφοντας τα δέντρα και το έδαφος, αφού μέλη του Δ.Σ. της χορωδίας που στεγάζεται στο γενικό κτήριο που βρίσκεται και η κατάληψη του έδωσαν κλειδιά του χώρου. Η δεύτερη «επίσκεψη» πραγματοποιήθηκε από υπάλληλο του τμήματος Αγροτικής Ανάπτυξης και Ελέγχων, του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, ο οποίος ανακοίνωσε ότι ο συγκεκριμένος χώρος, όντας ιδιοκτησία του τμήματος στο οποίο εργάζεται, υπάγεται στους μελλοντικούς σχεδιασμούς της υπηρεσίας προς αξιοποίηση.

Η Κατάληψη Ελαία αποτελεί μία δομή του κινήματος, έναν αυτοοργανωμένο χώρο, ο οποίος από το 2009 έχει αποτελέσει πεδίο πολιτικών ζυμώσεων και διαδικασιών καθώς και κάλυψης βιοτικών αναγκών, μιας

και στεγάζει αγωνιστές και αγωνίστριες που καλύπτουν τις βιοτικές τους ανάγκες μέσα από τη συλλογική ζωή. Η συγκεκριμένη δομή στεγάζει ομάδες αυτομόρφωσης και αυτοοργανωμένα μαθήματα, αγροκολλεκτίβες, κινηματική βιβλιοθήκη και βιβλιοπωλείο και στο χώρο της κατάληψης έχουν διεξαχθεί αναριθμητές βιβλιοπαρουσιάσεις, προβολές, συναυλίες οικονομικής ενίσχυσης, συλλογικές κουζίνες, παιδικές εκδηλώσεις καθώς και άλλες δράσεις που περικλείονται στην γενικότερη συμμετοχή της κατάληψης στους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες.

Σε μια περίοδο γενικευμένης κρίσης, όπου η επίθεση του κράτους και του κεφαλαίου απέναντι στα πληθειακά στρώματα ολοένα εντείνεται, η καταστολή των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων που διαμορφώνονται από τα κάτω, αυξάνεται. Οι καταλήψεις, τα στέκια και τα κέντρα αγώνα αποτελούν την εδαφικοποίηση των κοινωνικών και ταξικών μας αγώνων, μέσω της συνολικής τους πρότασης για μία άλλη πολιτική, κοινωνική και πολιτισμική θεώρηση ενάντια στην κοινωνία της εκμετάλλευσης και της εξαθλίωσης. Μέσα στους χώρους αυτούς καλλιεργούνται συνειδήσεις και αντιλήψεις ανατρεπτικές προς το κυρίαρχο σύστημα, γι' αυτό και στοχοποιούνται από την καταστολή.

Ακόμα περισσότερο σήμερα, που βρισκόμαστε μια ανάσα πριν την εκλογές, είναι εύλογο

να χρησιμοποιείται η τακτική της εκτέλεσης έργων και αξιοποίησης κτηρίων κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου, η οποία έχει αποτελέσει και στο παρελθόν άλλοθι για την καταστολή καταλήψεων και δομών του αγώνα.

Ως κατάληψη Mundo Nuevo στεκόμαστε αλληλέγγυοι στην κατάληψη ελαία, καθώς αντιλαμβανόμαστε ότι η καταστολή, εξυπηρετώντας τα συμφέροντα κράτους και κεφαλαίου, επιχειρεί να καταπνίξει κάθε αντίσταση ενάντια στην επέλαση του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, της αφήγησης που λέει ότι δεν υπάρχει άλλη εναλλακτική από το συμβόλαιο θανάτου που έχουν υπογράψει οι αφέντες για την κοινωνική πλειοψηφία. Απέναντι στους κοινούς μας εχθρούς να προτάξουμε την αλληλεγγύη και τον ανυποχώρητο αγώνα για την καταστροφή του κόσμου της εξουσίας και τη δημιουργία ενός νέου κόσμου ισότητας, αλληλεγγύης, αξιοπρέπειας και ελευθερίας.

**ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΝΑ
ΣΥΝΟΛΙΚΟΠΟΙΗΣΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΑ
ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΠΟΙΗΣΟΥΜΕ ΤΙΣ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ ΜΑΣ**

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΕΛΑΙΑ ΣΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Κατάληψη Mundo Nuevo

που τα σύννεφα ενός ακόμα μεγάλου πολέμου πυκνώνουν πάνω από την ανθρωπότητα.

Απέναντι στην επίθεση του παρηκμασμένου εξουσιαστικού κόσμου να αντιπαραθέσουμε την αλληλεγγύη των κοινών μας αγώνων. Απέναντι στη δυστοπία του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, όπου η μεγάλη πλειοψηφία εξαθλιώνεται και υποτάσσεται, να αντιπαραθέσουμε την ελευθεριακή κοινωνία που οργανώνεται μέσα από τα ομόσπονδα κοινωνικά συμβούλια «για την

Ελευθερία του καθενός και την Ισότητα όλων».

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ
ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ,
ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ
ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ
ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ, ΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ**

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση | Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

71 χρόνια από την Νάκμπα

Η διεθνιστική & ταξική αλληλεγγύη το όπλο των λαών

Στις 15 Μάη 1948, μια ημέρα που έχει μείνει στην ιστορία ως Νάκμπα, ξεκινά ο μεγάλος ξεριζωμός του Παλαιστινιακού λαού από τα ιστορικά εδάφη του, μόλις μια μέρα μετά τη διακήρυξη της ανεξαρτησίας του ισραηλινού κράτους. Μέσα σε αυτά τα 71 χρόνια, το ισραηλινό κράτος κατάφερε να χτίσει το σύγχρονο Απαρτχάιντ, τον συστηματικό δηλαδή αποκλεισμό των Παλαιστινίων στη Λωρίδα της Γάζας και τη Δυτική όχθη. Κατάφερε μέσω της κανονικοποίησης του τρόμου να εφαρμόσει γενικευμένα συνθήκες ελέγχου, στρατιωτικοποίησης και καταπίεσης, αποτελώντας πραγματικό πρότυπο ενός σύγχρονου ολοκληρωτικού καθεστώτος. Από το εμπάργκο στη Γάζα και το τείχος που την περιβάλλει, την απαγόρευση στις μετακινήσεις και τα στρατιωτικά φυλάκια ελέγχου, την καταστροφή ολόκληρων περιοχών και τον εποικισμό τους από ισραηλινούς, μέχρι την άγρια καταστολή και τους συνεχείς βομβαρδισμούς, τις πολυάριθμες συλλήψεις, φυλακίσεις και δολοφονίες, ο παλαιστινιακός λαός βρίσκεται καθημερινά αντιμέτωπος με μια μηχανή θανάτου που επιχειρεί να τον καθυποτάξει ώστε να αποδεχτεί την στρατιωτική κατοχή, στην οποία αντιστέκεται με τεράστια αυταπάλη.

Το ισραηλινό κράτος αποτελεί τον βασικό και σταθερό σύμμαχο για το δυτικό μπλοκ εξουσίας στην προσπάθεια επέκτασης των συμφερόντων του στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής. Έτσι, η καθυπόταξη του αντιστεκόμενου λαού της Παλαιστίνης και άρα η απόλυτη κυριαρχία του Ισραήλ στην περιοχή αποτελεί ζητούμενο για ηγέτιδες δυνάμεις της γεωπολιτικής αρένας. Σε αυτό το πλαίσιο το ελληνικό κράτος -προσδεδεμένο πλήρως στο δυτικό άρμα κυριαρχίας- επιχειρεί την περαιτέρω ανάπτυξη των σχέσεων συνεργασίας του με το κράτος του Ισραήλ μέσα από μια σειρά τόσο στρατηγικών ενεργειακών και στρατιωτικών συμφω-

νίων (κοινές στρατιωτικές ασκήσεις, αγωγός φυσικού αερίου “East Med”) όσο και οικονομικών (συμμετοχή της ΣΤΑ.ΣΥ. στο διαγωνισμό για την κατασκευή σιδηροδρομικής γραμμής στα κατεχόμενα), επιδιώκοντας την ενίσχυση του ρόλου του στη νευραλγική περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου.

Σε αυτούς τους διαχρονικούς σχεδιασμούς των παγκόσμιων εξουσιαστών η αντίσταση του παλαιστινιακού λαού στη στρατιωτική κατοχή αποτελεί ένα διαρκές αγκάθι.

ΝΙΚΗ ΣΤΗ ΜΑΧΟΜΕΝΗ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

71 χρόνια μετά τη Νάκπα οι φτωχοί και αποκλεισμένοι από τα στοιχειώδη Παλαιστίνιοι συνεχίζουν να μάχονται για την ελευθερία και την αξιοπρέπεία τους. Παρά την άγρια δολοφονική καταστολή που δέχονται συνεχίζουν να βαδίζουν τον δρόμο της αντίστασης, να διαδηλώνουν πολλές φορές φτάνοντας μέχρι και τα τείχη, να συγκρούονται με τις δυνάμεις της στρατιωτικής κατοχής, να αρνούνται καθημερινά τον ξεριζωμό τους, να μην παραδίνονται. Ακόμα και μέσα στις ισραηλινές φυλακές, στις οποίες έχουν φυλακιστεί ή κρατηθεί τις τελευταίες δεκαετίες χιλιάδες Παλαιστίνιοι, ξεσπούν εξεγέρσεις και απεργίες πείνας διαρκείας με τη συμμετοχή εκατοντάδων κρατουμένων. Το πιο πρόσφατο παράδειγμα είναι η απεργία πείνας που ξεκίνησαν 400 Παλαιστίνιοι στις 9 Απριλίου με αιτήματα όπως να επιτραπεί η επίσκεψη σε οικογένειες των φυλακισμένων, να τοποθετηθούν δημόσια τηλέφωνα στις φυλακές, να βελτιωθούν οι ιατρικές υπηρεσίες, να τερματιστούν οι επιδρομές και οι επιθέσεις εντός των κελιών κράτησης, να πάψει η απομόνωση των κρατουμένων που τιμωρήθηκαν μετά από επεισόδια στις φυλακές.

Απέναντι στην αποκάλυπτη φασιστική και ολοκληρωτική πολιτική του κράτους του Ισραήλ και των συμμάχων του, η οποία στοχεύει στην εκδίωξη των Παλαιστινίων από τα εδάφη τους και στην καθιέρωσή τους, στέκεται η ανυποχώρητη, μαχητική και με τεράστια αυταπάρνηση αντίσταση του Παλαιστινιακού Λαού.

Απέναντι στον πόλεμο και τον σύγχρονο ολοκληρωτισμό μόνη ελπίδα είναι η διεθνιστική αλληλεγγύη μεταξύ των λαών, η οργανωμένη αντιμετώπιση των από τα κάτω και η ανατροπή του κράτους και του καπιταλισμού για την δημιουργία μιας κοινωνίας ισότητας, ελευθερίας και δικαιοσύνης.

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΟΥΣ
ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΠΕΙΝΑΣ ΣΤΙΣ ΙΣΡΑΗΛΙΝΕΣ
ΦΥΛΑΚΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ 9/4**

**ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ**

**Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική
και Ταξική Χειραφέτηση**

Ανακοίνωση με αφορμή την ολοκλήρωση του εφετείου των δυο νεοναζί δολοφόνων του μετανάστη — εργάτη Σαχτζάτ Λουκμάν

Τη Δευτέρα 6 Μαΐου ολοκληρώθηκε το εφετείο των δύο νεοναζί, Χρήστου Στεργιόπουλου και Διονύση Λιακόπουλου, που δολοφόνησαν τον μετανάστη εργάτη Σαχτζάτ Λουκμάν στα Άνω Πετράλωνα, τον Ιανουάριο του 2013. Το δικαστήριο επέβαλε ποινή 21 χρόνων και 5 μηνών στους δυο παρακρατικούς, δίνοντάς τους το ελαφρυντικό της καλής διαγωγής μέσα στη φυλακή, με αποτέλεσμα να «σπάσει» η ποινή της ισόβιας κάθειρξης που τους είχε επιβληθεί πρωτόδικα.

Μετά την ολοκλήρωση της καλεσμένης αντιφασιστικής-αντικρατικής-αντικαπιταλιστικής συγκέντρωσης έξω από τα δικαστήρια, η παρουσία των αναρχικών, αντιφασιστών/στριών συνεχίστηκε και εντός των δικαστηρίων. Ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις προσπαθούσαν να διασφαλίσουν την απρόσκοπτη μετακίνηση των δυο φασιστών καθώς τόσο η αίθουσα, όσο και ο χώρος έξω από αυτήν ήταν γεμάτοι από τον κόσμο του αγώνα.

Ο κόσμος του αγώνα έδωσε για ακόμη μια φορά δυναμικό παρόν. Δεκάδες αναρχικοί και αντιφασίστες, φωνάζοντας συνθήματα και πετώντας τρικάκια, επιχείρησαν να προσεγγίσουν τους δυο παρακρατικούς δολοφόνους, οι οποίοι φυγαδεύτηκαν άμεσα από την πίσω πόρτα, ενώ διμοιρίες κατέκλυσαν τον χώρο, απωθώντας βίαια όλους τους συγκεντρωμένους από την αίθουσα. Άλλωστε, δεν θρέφουμε καμία αυταπάτη πως κάποιοι θεσμοί, δικαστήριο ή κυβέρνηση πρόκειται να αποτελέσει φραγμό απέναντι στον φασισμό. Ο φασισμός τσακίζεται στους δρόμους από όλους όσοι αγωνίζονται και από τις συλλογικές και μαχητικές αντιστάσεις.

Η δικαστική απόφαση, η οποία «σπάει» τα ισόβια, επί της ουσίας χτυπά φιλικά στην πλάτη τους δύο νεοναζί δολοφόνους και, σε συνδυασμό με την αποσύνδεση των παρακρατικών, Χρήστου Στεργιόπουλου και Διονύση Λιακόπουλου, από την Χ.Α και τη δίκη που διεξάγεται παράλληλα, καθιστά την αναγνώριση του ρατσιστικού κινήτρου κενή νοήματος, αφού δεν αντανακλάται στην ποινή.

Με αφορμή τα 6 χρόνια από τη δολοφονία του Σ. Λουκμάν, το αναρχικό-αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια, από κοινού με την κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37, την ομάδα Αδράστεια και την Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση, είχαμε αυτήν την περίοδο, μια σταθερή δη-

μόσια και πολιτική παρουσία, την οποία σε διάφορες στιγμές αυτής της πολύχρονης κινηματικής διαδικασίας έχουν στηρίξει πλήθος συντρόφων και συντροφισσών. Από τις συνεχείς συγκεντρώσεις κατά τη διάρκεια του εφετείου και τις συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής, μέσα και έξω από τις αίθουσες του δικαστηρίου, μέχρι τις προπαγανδιστικές συγκεντρώσεις και τη διαδήλωση (τον Γενάρη του 2019) για τα 6 χρόνια από την δολοφονία του Σ. Λουκμάν, στόχος μας ήταν η ανάδειξη της δολοφονίας ενός μετανάστη-εργάτη από φασίστες, ως κεντρικού ζητήματος. Η επιλογή μας αυτή αποτελεί και τη δημόσια αποτύπωση της θέσης μας πως, ο αντιφασιστικός αγώνας δεν μπορεί παρά να στρέφεται ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο και με αυτούς τους όρους θα πρέπει να διεξάγεται σε κάθε σημείο όπου επιχειρούν να εμφανιστούν οι παρακρατικές συμμορίες, ακόμα και μέσα στις αίθουσες των δικαστηρίων.

Η δολοφονία του Σ. Λουκμάν, το 2013, αποτέλεσε σημείο συσπείρωσης του αντιφασιστικού αγώνα, καθώς ήρθε ως κορύφωση των αλληλέλληλων νεοναζιστικών επιθέσεων τόσο σε βάρος προσφύγων και μεταναστών, όσο και εναντίον αριστερών, κομμουνιστών και αναρχικών αγωνιστών, αλλά και ενός πλήθους επιθέσεων σε καταλήψεις και αυτοοργανωμένους χώρους του αναρχικού αγώνα που συνέβησαν εκείνη την περίοδο. Μια περίοδος που σφραγίστηκε από τη δολοφονία του αντιφασίστα Π. Φύσσα, τον Σεπτέμβριο του ίδιου χρόνου, στο Κερατσίνι, από τα τάγματα εφόδου της Χ.Α. Η τότε πολιτική διαχείριση, προκειμένου να μετριάσει την κοινωνική έκρηξη που εκφράστηκε ενάντια στη δολοφονική δράση των ταγμάτων εφόδου και την ανοιχτή συγκάλυψη και συνέργεια του κράτους και των μηχανισμών του, επιχείρησε να την αποπροσανατολίσει μέσω θεσμικών λύσεων. Απότοκο αυτής της διαχείρισης ήταν οι διώξεις εις βάρος της Χ.Α., ο σχηματισμός δικογραφίας σε βάρος της, με την κατηγορία της σύστασης εγκληματικής οργάνωσης και αρκετά αργότερα, η έναρξη της δίκης/παρωδίας, που εξελίσσεται αργά μέχρι και σήμερα, μέσω της οποίας επιχειρείται το ξέπλυμα των ίδιων των αστικών θεσμών αλλά και της Χ.Α.

Η πρόσφατη ανακίνηση του «μακεδονικού ζητήματος» αποτέλεσε το πρόσφορο έδαφος για την προώθηση από τους κρα-

τικούς θεσμούς του ρατσισμού, του εθνικισμού και της μισαλλοδοξίας. Η συγκρότηση ενός αντεπαναστατικού φασιστικού πόλου, στην υπηρεσία του συστήματος, αποτελεί ένα μηχανισμό, που στόχο έχει την τρομοκράτηση των αγωνιζόμενων και τον εκφοβισμό της κοινωνίας, προκειμένου κράτος και κεφάλαιο να επιβάλουν τους όρους λεηλασίας των ανθρώπων και της φύσης. Όλο το προηγούμενο διάστημα, οι παρακρατικές-φασιστικές ομάδες προωθούνταν στο δημόσιο πεδίο, επιχειρώντας να διαχύσουν το ρατσιστικό και φασιστικό μίσος (ακόμα και στα σχολεία), ενώ, με την κάλυψη των αστυνομικών δυνάμεων, επιτίθενται σε καταλήψεις και χώρους αγώνα. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, στις 25 Νοέμβρη του 2018, δολοφονείται στη Λευκίμμη της Κέρκυρας, ο αλβανικής καταγωγής-εργάτης γης Petrit Zifile από τον φασίστα και μέλος της Χ.Α. (εκλογικό της αντιπρόσωπο) Δημήτρη Κουρή, επειδή τόλμησε να σταθεί απέναντι στην εθνικιστική ρητορική του νεοναζί δολοφόνου.

Οι πολιτικοί διαχειριστές του κράτους έχουν αλλάξει από την περίοδο της δολοφονίας του Σ. Λουκμάν και του Π. Φύσσα, όμως η κατεύθυνση της στρατηγικής της εξουσίας παρέμεινε η ίδια. Η κρατική και καπιταλιστική επίθεση συνεχίζεται, επιβάλλοντας τον μονόδρομο της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης στους από τα κάτω, οδηγώντας σε όλο και μεγαλύτερη φτώχεια και εξαθλίωση τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία, επιτείνοντας τον έλεγχο και την επιτήρηση, καταστέλλοντας όλους όσοι αγωνίζονται, φυλακίζοντας πρόσφυγες και μετανάστες σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, προωθώντας τη μισαλλοδοξία και τον ρατσισμό, πριμοδοτώντας από την μια και ξεπλένοντας από την άλλη, τους νεοναζί δολοφόνους της Χ.Α., διαμορφώνοντας συνθήκες αποσύνθεσης των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων και λεηλατώντας τον φυσικό κόσμο. Απέναντι στον χρεοκοπημένο κόσμο κράτους και κεφαλαίου στέκεται ο κόσμος του αγώνα, ο οποίος δεν θρέφει καμία αυταπάτη πως η μόνη ρεαλιστική προοπτική για έναν κόσμο ισότητας και ελευθερίας βρίσκεται μέσα στους αγώνες των από τα κάτω, μέσα στις συλλογικές και μαχητικές αντιστάσεις, μέσα στην αλληλεγγύη μεταξύ των εκμεταλλευόμενων και καταπιεσμένων αυτού του κόσμου, πέρα από επίπλαστους διαχωρισμούς που επιβάλλονται από τα πάνω.

Η μόνη απάντηση απέναντι στον πόλεμο, τον εθνικισμό και τον φασισμό που γεννά και θρέφει ο κόσμος του κράτους και του καπιταλισμού, είναι η οργάνωση της κοινωνικής και ταξικής απερίθρευσης. Χωρίς αυταπάτες πως το σύστημα εκμετάλλευσης και καταπίεσης μπορεί να εξωραϊστεί, χωρίς αυταπάτες πως οποιαδήποτε κυβέρνηση μπορεί να

7 Απρίλη 2019: Κοινή αντιφασιστική ανακοίνωση για τις πορείες σε Καλαμαριά και Μενεμένη

Μόλις ενημερωθήκαμε πως η φασιστική γκρούπα «Ιερός Λόχος» θέλησε να οργανώσει δημόσιο εθνικιστικό party «macedonian pride» στο στρατόπεδο Κόδρα της Καλαμαριάς, κινηθήκαμε ώστε να χαλάσουμε τη φιέστα των δολοφόνων ναζί. Δεν υπήρχε, και ούτε θα υπάρξει περίπτωση να αφήσουμε αναπάντητη οποιαδήποτε προσπάθεια από τα ιστορικά καθήκοντα να κερδίσουν χώρο και λόγο στη σφαίρα της δημόσιας ζωής. Ήδη 2 εβδομάδες πριν την ανακοινωμένη ημέρα του party προχωρήσαμε σε παρεμβάσεις, μαζικές αφισκοκολλήσεις και λοιπές προπαγανδιστικές κινήσεις στην περιοχή της Καλαμαριάς, ώστε να σπάσουμε το κλίμα τρομοκρατίας που προσπάθησαν να δημιουργήσουν τα παρακρατικά σκουλήκια.

Στις 7/4, την ημέρα διεξαγωγής του εθνικιστικού party καλέστηκε δημοσιά αντιφασιστική αντισυγκέντρωση. Ο ιερός λόχος είχε ήδη αλλάξει την ώρα διεξαγωγής στις 30 Απριλίου από 14:00 το μεσημέρι στις 17:00, (λίγες ώρες μετά τη δημοσίευση του πρώτου καλέσματος για αντιφασιστική συγκέντρωση) ενώ λίγες μέρες πριν την εκδήλωση άλλαξαν και την ώρα διεξαγωγής. Στην αντιφασιστική συγκέντρωση ο αριθμός των διαδηλωτών ξεπέρασε τους 1.200. Πορευτήκαμε στις γειτονιές της Καλαμαριάς σε μια πορεία μεγάλης διάρκειας υπερασπιζόμενοι τη μνήμη της περιοχής ενάντια στον φασιστικό εσμό. Συγκροτήσαμε κοινό αναρχικό μπλοκ με τις ομάδες Μαύρο & Κόκκινο, Libertatia, AMO Αταξία, ΑΦΣ Quieta Movere, Pueblo. Διακριτό ήταν το μπλοκ από την Φάμπρικα Υφανέτ, την Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης, του Αντιφασιστικού Συντονισμού καθώς και αριστερών οργανώσεων. Διαδηλώσαμε σε πολλούς δρόμους της Καλαμαριάς, επιστρέφοντας από την παραλιακή στην πλατεία όπου αρχικά βρεθήκαμε. Τα συνθήματα δέκοπταν τα χειροκροτήματα των ανθρώπων της γειτονιάς που έβλεπαν την πορεία, μερικοί από τους οποίους συνοδοιπόρησαν μαζί μας αυθόρμητα. Η σιωπή των φασιστών, που ήταν ανύπαρκτοι, ήταν εξίσου εκκωφαντική με τα αντικρατικά, αναρχικά συνθήματά μας.

Ο "Ιερός Λόχος" με μια ακόμα ανακοίνωση, 3 ώρες πριν την έναρξη του φασιστοπανηγυριού του, μετέφερε την εκδήλωση στη Μενεμένη. Καθώς το εθνικιστικό party μετακόμισε στη Μενεμένη, οι ομάδες

αποφασίσαμε από κοινού να ορίσουμε νέο ραντεβού ώστε να πλησιάσουμε και να διακόψουμε τη ναζιστική τραγωδία που προσπάθησαν να χτίσουν. Ανανεώσαμε την παρουσία μας στην πλατεία Επταλόφου, στο δήμο Αμπελοκήπων-Μενεμένης. Από εκεί, πάνω από 250 σύντροφοι πορευτήκαμε μαχητικά και επίμονα, επιχειρώντας να προσεγγίσουμε το πάρκο στο οποίο στήσανε κακόν-κακώς τα συμπράγκαλά τους. Η αστυνομική διεύθυνση Θεσσαλονίκης κινητοποίησε αρκετές από τις δυνάμεις της για να προστατέψει, κατά την προσφιλή κρατική τακτική τα καίδεμένα παιδιά του συστήματος, τους φασίστες. Η πορεία επέστρεψε στο αρχικό σημείο συνάντησης, όπου και στάθηκε για κάποια ώρα, μέχρι να κατηφορίσει προς το κέντρο, μέσα από κεντρικούς δρόμους - αρτηρίες της πόλης, διαγράφοντας συνολικά από την αρχή της μέρας πολλά χιλιόμετρα με αντιφασιστικά, αντικρατικά και αναρχικά συνθήματα δίνοντας για άλλη μια φορά το στίγμα μας στην πόλη.

Ποτέ όσο ζούμε δε θα επιτρέψουμε στους φασίστες να υπάρχουν στο δημόσιο χώρο.

Πάντα θα τους κατατροπώνουμε μέσα από κοινωνικούς αγώνες ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο, με καύσιμο την πίστη στον αγώνα για ζωή και αξιοπρέπεια. Πίστη και πράξη για την αναρχία, τον ελευθεριακό κομμουνισμό και την κοινωνική επανάσταση.

αναρχική μαθητική ομάδα Αταξία
αναρχική φοιτητική συνέλευση Quieta Movere
συλλογικότητα για τον Κοινωνικό Αναρχισμό Μαύρο & Κόκκινο / μέλος ΑΠΟ - ΟΣ
συλλογικότητα για τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό Libertatia / μέλος ΑΠΟ - ΟΣ

αποτελέσει φραγμό στον φασισμό, να αγωνιστούμε συλλογικά, μαχητικά και από τα κάτω, με όπλο μας τη διεθνιστική και ταξική αλληλεγγύη. Να αγωνιστούμε από κοινού, ντόπιοι και μετανάστες/τριες, εργαζόμενοι/ες, φοιτητές/τριες, μαθητές/τριες, για την οικοδόμηση μιας κοινωνίας ισότητας, δικαιοσύνης, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

Υ.Γ. Εκφράζουμε τον βαθύ σεβασμό μας προς τη δυνατή, αποφασιστική και αποφασισμένη Μάγδα Φύσσα.

ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΤΟΝ ΓΕΝΝΑ

ΚΑΜΙΑ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΔΕΝ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΗ

Σ. ΛΟΥΚΜΑΝ-Ρ. ΖΙΦΛΕ-Π. ΦΥΣΣΑΣ
ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ – ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ!

Αναρχικό-Αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια, Κατάληψη Λέσας Καραγιάννη 37, Ομάδα Αδράστεια, Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση

Ανακοίνωση της γαλλόφωνης Αναρχικής Ομοσπονδίας για τη δολοφονική απόπειρα στο ελευθεριακό βιβλιοπωλείο "Librairie Publico" στο Παρίσι

Δολοφονική απόπειρα στα γραφεία του Ελευθεριακού Κόσμου "Monde Libertaire"

Ένας αναρχικός σύντροφος δέχτηκε βίαιη επίθεση με μαχαίρι, χθες το απόγευμα, στο βιβλιοπωλείο Publico. Τίποτα

δεν φανερώνει a priori συγκεκριμένα τη στόχευση της επίθεσης, αλλά μάλλον πρόκειται για στοχοποίηση της οργάνωσης στην οποία αγωνίζεται: της Αναρχικής Ομοσπονδίας (Fédération Anarchiste). Δεν θα επιτρέψουμε απειλές, εκφοβισμούς ή βία. Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε και να μεταφέρουμε με σαφήνεια και υψηλό φρόνημα, ακόμη και σε αυτές τις περιόδους σκοταδισμού, τα πολιτικά μας μηνύματα, τα οποία αναμφίβολα ενοχλούν σε αυτές τις στιγμές αγώνα. Συνεχίζουμε τον αγώνα μας εναντίον αυτής της κοινωνικής πραγματικότητας που μας επιβάλλεται.

Αλληλεγγύη στον σύντρόφό μας. Αλληλεγγύη στο Publico.
Ζήτω αναρχία

Τοποθέτηση της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης στο πολιτικό μνημόσυνο για τον αναρχικό σύντροφο **Λορέντζο Ορσέτι**

Ως Αναρχική Πολιτική Οργάνωση ανταποκριθήκαμε στο κάλεσμα των συντρόφων του «Αναρχικού Αγώνα», προκειμένου να τιμήσουμε τη μνήμη του συντρόφου Λορέντζο Ορσέτι, που έπεσε στις 18 Μάρτη του 2019 μαχόμενος στο Μπαγκούζ πολεμώντας το Ισλαμικό Κράτος, υπερασπιζόμενος τα ιδανικά της ισότητας, της αΩς Ως Αναρχική Πολιτική Οργάνωση ανταποκριθήκαμε στο κάλεσμα των συντρόφων του «Αναρχικού Αγώνα», προκειμένου να τιμήσουμε τη μνήμη του συντρόφου Λορέντζο Ορσέτι, που έπεσε στις 18 Μάρτη του 2019 μαχόμενος στο Μπαγκούζ πολεμώντας το Ισλαμικό Κράτος, υπερασπιζόμενος τα ιδανικά της ισότητας, της αλληλεγγύης και της ελευθερίας.

Ο Λορέντζο Ορσέτι, η «Αρκούδα» στην Ιταλία, η «Τίγρης» στο Κουρδιστάν, μας κινητοποίησε και μας ενέπνευσε μέσα από τα λόγια του που άφησε ως παρακαταθήκη στο κίνημα για την παγκόσμια κοινωνική χειραφέτηση. Εργάτης, Αναρχικός, Διεθνιστής, ο Λορέντζο τίμησε κάθε του ιδιότητα με ξεχωριστό, μοναδικό τρόπο, αφιερώνοντας τον εαυτό του, τη ζωή του, στην επαναστατική υπόθεση. Ως εργάτης που αρνήθηκε τα ψευδεπίγραφα οράματα της «κοινωνικής ανέλιξης» και πολέμησε την εκμετάλλευση, ως αναρχικός που συνέχισε τη μακρά παράδοση της ανιδιοτελούς προσφοράς στην ανθρωπότητα κόντρα στον ατομισμό, το κράτος και τον καπιταλισμό, ως διεθνιστής που εγκατέλειψε τις «ανέσεις» του δυτικού κόσμου για να βρεθεί στο πλάι των αδερφών του με τους οποίους έδωσε σειρά μαχών μέσα σε πολύ δύσκολες συνθήκες.

Σύμφωνα και με τα λόγια των κοντινών του συντρόφων, ο Λορέντζο ξεχώριζε για το θάρρος και τη συντροφικότητά του, όντας μέρος μίας ευρύτερης προσπάθειας για την κοινωνική χειραφέτηση, υπήρξε μέλος του Διεθνούς Τάγματος Ελευθερίας και αφοσιωμένος υποστηρικτής της ανάπτυξης του αναρχοκομμουνιστικού τάγματος «Tekosina Anarsist» (Αναρχικός Αγώνας). Μιας προσπάθειας που βασισμένη στις αρχές και τις αξίες των αναρχικών κινήματων επιχειρεί μέσα στον πραγματικό κόσμο, με τις αντιφάσεις και τις δυσκολίες που αυτός συνεπάγεται, και δημιουργεί επαναστατικές κοινωνικές και πολιτικές δομές.

Η παρουσία των συντρόφων που ήρθαν από τη Ροτζάβα είναι για μας σημαντική, προκειμένου να ακούσουμε και να διδαχθούμε για το πώς παρεμβαίνουν οργανωμένα οι αναρχικοί μαχητές της Ροτζάβα μέσα σε ένα ρευστό κοινωνικά επαναστατικό πεδίο. Για τον συνδυασμό, σύμφωνα και με τα λόγια της Tekosina Anarsist, της συμμετοχής στην κοινωνική αυτοάμυνα και στον ευρύτερο αγώνα, με την οργανωμένη διακριτή αντικρατική και ελευθεριακή θέση προκειμένου να ενισχύσουν και να εξαπλώσουν την αναρχική τάση.

Αντιλαμβανόμαστε ότι μέσα σε μία ευρεία κοινωνική επαναστατική διαδικασία, ο αγώνας ενάντια στις κατεστημένες εξουσιαστικές δομές πηγαινει μαζί με τον αγώνα για τη δημιουργία των νέων δομών της κοινωνικής χειραφέτησης και το περιεχόμενό τους. Η παρουσία των αναρχικών στην περιοχή είναι ταυτόχρονα υποστηρικτική του αγώνα εκεί και των στοχεύσεών του, αλλά και μέρος της ευρύτερης αναρχικής παρουσίας σε κάθε γωνιά του κόσμου. Είναι κομμάτι των αγώνων που δίνονται στις γειτονιές των μητρο-

πόλεων, στα εργασιακά κάτεργα, στις φυλακές. Είναι αναπόσπαστο και εμβληματικό κομμάτι της προσπάθειας για την απαλλαγή των ανθρωπίνων κοινωνιών από τα εξουσιαστικά δεσμά και της οικοδόμησης της κοινωνίας της ισότητας και της ελευθερίας.

Αυτή την προσπάθεια φωτίσε με την παραδειγματική του δράση ο Λορέντζο και τα λόγια του που ζέσταναν τις καρδιές μας είναι για μας, ως Αναρχική Πολιτική Οργάνωση, ένας φάρος στις πλεύσεις των κοινωνικών, ταξικών και ελευθεριακών κινήματων. Των κινήματων που έχουν σφυρηλατηθεί στο αμόνι της Παρισινής Κομμούνας, των κοινωνικών και ταξικών εξεγέρσεων ανά τον κόσμο, της Ισπανικής Επανάστασης...

«Nosotros. Εμείς. Τίποτα δεν είναι ο θάνατος. Τίποτα δεν είναι οι ατομικές μας ζωές. Γι' αυτό και είμαστε "εμείς". Όσο υπάρχει έστω και ένας, "εμείς" θα συνεχίζουμε...»

Juan Garcia Oliver, στην κηδεία του Buenaventura Durruti

Με τα παραπάνω λόγια αποχαιρετούσαν τον Buenaventura Durruti οι σύντροφοι και οι συντρόφισσές του. Ίσως να μην υπήρχε καλύτερος τρόπος για να περιγραφεί με συντομία η πίστη, η αφοσίωση και το πείσμα για τη συνέχιση του αγώνα. Για έναν αγώνα στον οποίο αφιέρωσαν τη ζωή τους χιλιάδες αγωνιστές στο πέρασμα των χρόνων. Γιατί το «εμείς», η στράτευση, η συλλογική αφοσίωση στην υπόθεση της κοινωνικής επανάστασης και απελευθέρωσης, η συντροφικότητα και η αλληλεγγύη αποτελούν τα υλικά με τα οποία θα παλέψουμε για να φτιάξουμε μια άλλη κοινωνία.

Στις σημερινές συνθήκες, όπου ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός επιχειρεί να επιβάλλει την καταπίεση και την εκμετάλλευση ως τις μόνες εφικτές συνθήκες ζωής, το παράδειγμα του Λορέντζο και των συντρόφων που πολεμούν στη Ροτζάβα έχει τη διάσταση της υλικής έκφρασης της επανάστασης που οραματιζόμαστε, μέσα σε μία διαδικασία όπου Κούρδοι, Άραβες και Δυτικοί, γυναίκες και άντρες, αγωνιστές με διαφορετικές αφετηρίες, πολεμούν και χτίζουν.

Όμως η Ιστορία με κεφαλαίο, μας λένε έχει σίγουρα εξαντληθεί. Εκείνη η διαδικασία δηλαδή που κατεργάζεται μέσα στην άρνηση που αμφισβητεί τον κυρίαρχο λόγο για το παρελθόν, για το παρόν και η πράξη της οραματίζεται ένα διαφορετικό μέλλον, αυτή η Ιστορία που θα ανατρέψει ό,τι ήταν μέχρι σήμερα γνωστό και γραμμένο ως ιστορία, αυτή η πράξη που γεννιέται και αναπτύσσεται όχι στα μελλοντικά εγχειρίδια αλλά μέσα στην καθημερινή πάλη των καταπιεσμένων σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της υφής, αυτή η Ιστορία επειδή έρχεται από το μέλλον και μπορεί να σαρώσει το παρελθόν, να πυρπολήσει το παρόν, αυτή θέλουν να τελειώσει – επιτέλους.

Κι η πράξη αυτή που ξεγεννά την Ιστορία μας, όσο κι αν επικείμενησαν να θάψουν με χίλιες θεωρίες για πάντα το όνομά της, αυτή ξεπροβάλλει ακόμα και κάτω από τις πιο αντίξοες συνθήκες. Μέσα από το σκοτάδι του σύγχρονου ολοκληρωτισμού πάλι θα ξαναπέ: «ήμουν, είμαι, θα είμαι η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ».

Αυτή είναι ο προαιώνιος φόβος των εξουσιαστών, σ' αυτή στόχευαν όλες οι θεωρίες τους, από τις πιο ωμές και αντιδραστικές κατασταλτικές διαταγές ως τις πιο προοδευτικές και εκλεπτυσμένες ακαδημαϊκές κενολογίες. Γιατί είναι η πιθανότητα, η στράτευση και η πίστη στην υπόθεση του να ζήσουμε σε έναν εξ ολοκλήρου διαφορετικό κόσμο που δεν θέλουν να διανοηθούν εξουσιαστές και «διανοούμενοι». Γιατί είναι η κοινωνική επανάσταση και η προοπτική της που στέλνει όλα τα θεωρήματα τους, όλη τη σαβούρα των επιχειρημάτων τους στον κάλαθο των αχρήστων. Η επανάσταση διεκδικεί τη συνολική ανατροπή, δηλαδή διεκδικεί τη νίκη, δεν σκέφτεται μόνο τοπικά αλλά οικουμενικά, παγκόσμια δηλαδή, δεν βολεύεται με τίποτε αποσπασματικό, μερικό και ενσωματώσιμο. Διαρρηγνύει τα διαχωριστικά σύνορα, καταπατώντας ακριβώς τους εθνικούς και όποιους άλλους διαχωρισμούς. Δεν διστάζει μπροστά στη δέσμευση κάνοντας κτήμα της κάθε αγώνα των καταπιεσμένων της γης. Είναι εθελοντική και γι' αυτό ανιδιωτέλης η συμμετοχή στον παγκόσμιο αγώνα, σε ευθεία σύγκρουση με τον κόσμο της ιδιωτικής και της ιδιοτέλειας, των τεράστιων αυτών πυλώνων που βασίζεται ολόκληρο το «όραμα» του καπιταλιστικού κόσμου.

Διεθνισμός, αλληλεγγύη, αμοιβαία βοήθεια, μορφές πολιτικής και κοινωνικής έκφρασης που αντλούν από τη φιλοσοφική δεξιά του αναρχισμού, του αναρχικού κομμουνισμού, η οποία θεώρησαν πολλοί ότι επιτέλους μετά από 150 χρόνια στέρεψε. Γελάστηκαν. Τους διαψεύδει η εικόνα ενός ένοπλου αναρχικού που χαμογελά κάτω από το λάβαρο της πανανθρώπινης ελευθερίας, χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά από το σπίτι του.

Τους διαψεύδουν οι χιλιάδες αγωνιστές που μάχονται στα βουνά του Κουρδιστάν με το όπλο στο χέρι για την Ελευθερία, τους διαψεύδουν οι εξεγερμένες Ζαπατιστικές κοινότητες που εδώ και 25 χρόνια χτίζουν την αυτονομία τους, τους διαψεύδουν οι μαχόμενοι Παλαιστίνιοι που εδώ και δεκαετίες δίνουν έναν ανένδοτο αγώνα ενάντια στο σύγχρονο Απαρτχάιντ που έχει εγκαθιδρυθεί στην περιοχή. Κι ακόμα, τους διαψεύδουν οι Τούρκοι σύντροφοι που συνεχίζουν να αντιστέκονται στο φασιστικό καθεστώς κάτω από πολύ δύσκολες συνθήκες, οι ιθαγενείς λαοί που παλεύουν ενάντια στη λεηλασία της ζωής τους και των κοινοτήτων τους. Τους διαψεύδει κάθε εξεγερμένος που βρίσκεται στο δρόμο. Καθένας και καθεμιά που αμφισβητεί τη βεβαιότητα της κρατικής-καπιταλιστικής βαρβαρότητας, που σπάει την κανονικότητα της κυριαρχίας και αντιπαλεύει το μονοπώλιο της κρατικής βίας.

Τους διαψεύδουν οι χιλιάδες άνθρωποι που καθημερινά μέσα στους χώρους δουλειάς, τις γειτονιές, τις σχολές, τα σχολεία και σε κάθε κοινωνικό χώρο συνεχίζουν να αγωνίζονται ρίχνοντας το σπόρο της αντίστασης στο εκμεταλλευτικό και καταπιεστικό σύστημα, τον σπόρο της κοινωνικής και ταξικής απερίθωτης, της οργάνωσης, της εξέγερσης και της κοινωνικής επανάστασης, καλλιεργώντας παράλληλα τις αξίες της αμοιβαιότητας, της αλληλεγγύης, της αλληλοβοήθειας, της αλληλοκατανόησης και της συντροφικότητας.

Είναι αυτοί οι αγώνες που αποτελούν τη μόνη διέξοδο από το αβύσσο παρόν και μέλλον που υπόσχεται το κράτος και ο καπιταλισμός. Η διεθνιστική διάσταση και η σύνδεσή τους αποτελεί εκείνο το κρίσιμο σημείο προκειμένου οι καταπιεσμένοι να απαντήσουν στην επερχόμενη γενίκευση του εξουσιαστικού πολέμου. Και σε αυτό το κρίσιμο σημείο, η παρουσία των διεθνιστών στην περιοχή του Κουρδιστάν αποδεικνύει πως ο διεθνισμός, εκτός από επείγουσα και αναγκαία πολιτική στόχευση, είναι ήδη μία διαδικασία σε κίνηση. Οι συντρόφισσες και οι σύντροφοί μας από όλο τον κόσμο, που αγωνίζονται εκεί δίνουν μια μάχη σε μια μικρή γωνιά του κόσμου, που είναι όμως μια μάχη για όλο τον κόσμο. Κι αυτή τη διαδικασία της διεθνιστικής αλληλεγγύης, αλλά και της σύνδεσης των αγώνων θέλουμε να βαθύνουμε και να εξαπλώσουμε έως ότου το

παγκόσμιο καθεστώς της εκμετάλλευσης και της υποταγής να βρísκει απέναντί του, σε κάθε σημείο όπου επιτίθεται, τη Διεθνή των Αγώνων, τη Διεθνή της Αναρχίας.

Το παράδειγμα του δημοκρατικού συνομοσπονδισμού ριζώνει στη Ροτζάβα αμφισβητώντας έμπρακτα την κρατική οργάνωση της κοινωνίας. Αναπτύσσεται στο καθημαγμένο από την αποικιοκρατία, τον ιμπεριαλισμό και τους εθνικισμούς έδαφος της Μέσης Ανατολής, βασισμένο στην ιστορική εμπειρία της κοινωνίας και στη συλλογική της κληρονομιά, προτάσσοντας μια οργανωτική συγκρότηση όπου η κοινωνία αυτοκυβερνάται κι όπου όλες οι κοινωνικές ομάδες και όλες οι πολιτισμικές, θρησκευτικές και εθνοτικές ταυτότητες μπορούν να συμμετέχουν, να εκφραστούν και να λειτουργήσουν από κοινού μέσα από τοπικές και υπερτοπικές αμεσοδημοκρατικές συμβουλευτικές δομές λήψης των αποφάσεων, επιδιώκοντας την ενότητα μέσα από την ποικιλομορφία. Σε αντιδιαστολή με τη διαδικασία συγκρότησης του έθνους-κράτους, μέσα από μια ιστορία τεσσάρων αιώνων βίας, πολέμων, πολιτισμικής και φυσικής γενοκτονίας ολόκληρων πληθυσμών, βίαιης αφομοίωσης μειονοτήτων, πολιτισμών και γλωσσών στο όνομα της εθνικής ομοιογένειας, καθώς και του συγκεντρωτικού γραφειοκρατικού τρόπου άσκησης της εξουσίας που έχει επιβληθεί από το κράτος πάνω στις κοινωνίες.

Ο σκληρός αγώνας που διεξάγεται στις κούρδικες περιοχές της Ροτζάβα με πρόταγμα τον δημοκρατικό συνομοσπονδισμό δεν επιδιώκει την ίδρυση ενός ακόμα έθνους – κράτους και την αντικατάσταση των παλιών αλυσίδων με καινούργιες. Επικεντρώνοντας στο τοπικό επίπεδο, με πυλώνες την οικολογία και τον φεμινισμό, χτίζει στο σήμερα δομές κοινωνικής οργάνωσης και αυτοάμυνας απέναντι στις κρατικές, καπιταλιστικές και φασιστικές επιθέσεις και ξανακάνει την πολιτική μέρος της κοινωνικής ζωής. Εδαφικοποιείται σήμερα στη Ροτζάβα και

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

ΤΙΜΗ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ LORENZO ORSETTI
που σκοτώθηκε στις 18 Μάρτιο πολεμώντας τον ISIS στο Baghouz της Συρίας.

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΜΗΝΗΜΟΣΥΝΟ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΠΡΟΖΗΚΗΣΗ ΤΟΥ
«ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ/ΤΕΚΟΦΙΝΑ ΑΝΑΡΧΙΣΤ»

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10 ΜΑΗ 2019, ΕΜΠ, 19:00

«Γεια σας. Αν διαβάσετε αυτή την στιγμή αυτό το μήνυμα είναι σημάδι πως δεν είμαι πια σε αυτόν τον κόσμο. Μην λυπείστε παρά μόνον λιγάκι γιατί εμένα δεν με λυπεί: δεν μετανιώω για τίποτα. Είμαι περήφανος επειδή εμένα αυτό που θεωρούσα σωστό, υπερασπιζόμενος τους πιο αδύναμους και παραμένοντας πιστός στις ιδέες μου για δικαιοσύνη, ισότητα και ελευθερία. Επομένως: παρόλο που έφυγα νωρίς, η ζωή μου μπορεί να θεωρηθεί μία επιτυχία και είμαι πεπεισμένος σίγουρα πως έφυγα με το κομμάτι της χαίτης. Δεν θα μπορούσα να έσω περισσότερα από παράσιτα. Σας εύχομαι το καλύτερο δυνατό και ελπίζω (αν δεν το έχετε ήδη κάνει πράξη) να απολαύσετε την ζωή σας για τον υπόλοιπο σας, γιατί μόνον έτσι μπορεί να αλλάξει ο κόσμος. Μόνον νικώντας τον ατομισμό και τον εγωισμό μέσα μας μπορούμε να κάνουμε την διαφορά. Οι καιροί είναι δύσκολοι, το ξέρω, αλλά μην αφήσετε στην παραίτηση, μην εγκαταλείψετε την ελπίδα ποτέ. Στείλτε για μια στιγμή. Ακόμα και τότε που όλα μοιάζουν κομμένα και που οι δυστυχίες που χτυπάνε τους ανθρώπους και τον κόσμο μας φαίνονται ανυπόβλητες, ψάξτε να βρείτε τη δύναμή και να την μετατρέψετε και στους συντρόφους σας. Είναι κυρίως στις πιο σκοτεινές στιγμές που το δικό σας πους είναι χρυσό. Και να θυμάστε πάντα πως "κάθε καταπίεση ξεκινά με μια απλή απαίτηση". Γράψτε να είστε εκεί κι εκείνη η απαίτηση. Σας αγαπά όλους και ελπίζω τα λόγια μου να βρουν γόνιμο έδαφος σε εσάς. Serkeftin! Orso, Tekoser, Lorenzo»

Τελευταίο μήνυμα του Ιταλού αναρχικού συντρόφου Lorenzo Orsetti

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ - ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ - ΑΝΑΡΧΙΑ

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΟΡΓΑΝΩΣΗΝΑ ΣΥΛΛΟΓΙΣΤΩΝ

Συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

επιχειρεί να βρεί πατήματα στις χώρες όπου κατοικούν κούρδικοι πλυθησμοί (Συρία, Ιράκ, Τουρκία, Ιράν) προσβλέποντας να εμπνεύσει και να επηρεάσει τους λαούς της Μέσης Ανατολής και πολύ ευρύτερα στο χτίσιμο δομών παγκόσμιας δημοκρατικής συνομοσπονδιακής ένωσης κοινοτήτων, παράλληλα και ανταγωνιστικά με την κρατική καπιταλιστική οργάνωση της κοινωνίας.

Το παράδειγμα της συνομοσπονδιακής δημοκρατικής οργάνωσης των κοινοτήτων στη Ροτζάβα αποδεικνύει πως η αυτοοργάνωση των από τα κάτω και της κοινωνικής ζωής μέσω της συλλογικής αυτοδιοίκησης, δεν είναι κάποια αφηρημένη ή ξεχασμένη ιδέα, αλλά η ζώσα ιστορία. Η ζώσα ιστορία των αγώνων που εισβάλλει με ορμή στο παρόν για να αλλάξει το μέλλον, με εμπροσθοφυλακή όλες εκείνες κι εκείνους που έδωσαν τη ζωή τους για τον κοινό μας αγώνα. Με τον Lorenzo και όλους τους συντρόφους που λείπουν: «Μας λείπουν γιατί τόλμησαν να προτείνουν μια ζωή καλύτερη απ' την αγελαία. Μας λείπουν γιατί είπαν πως ψωμί θα υπάρξει ή για όλους ή για κανέναν. Μας λείπουν γιατί άναψαν ένα φως μες στο σκοτάδι – έντονο ή χλωμό, δεν έχει σημασία, γιατί η λάμψη του μας

οδηγεί αλλά θα 'ναι για πάντα μέσα σ' όλα εκείνα που γι' αυτά έχουν λείψει». Μαζί τους θα έρθει η μέρα για να πάρουν τα όνειρα εκδίκηση, για να πάρουμε πίσω ό,τι μας ανήκει.

ΖΗΤΩ Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ – ΖΗΤΩ Η ΑΝΑΡΧΙΑ!

ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ!

ΛΟΡΕΝΤΖΟ ΟΡΣΕΤΙ ΠΑΡΩΝ!

**Αναρχική Πολιτική Οργάνωση –
Ομοσπονδία Συλλογικότητας
Μάης 2019**

Ούτε οι απειλές σε συντρόφους και οι πυροβολισμοί στα στενά των Εξαρχείων από τους ναρκέμπορους, ούτε οι επιθέσεις σε προσφυγικές καταλήψεις και η επίδειξη δύναμης των κατασταλτικών μηχανισμών θα φοβίσουν τον κόσμο του αγώνα

Η ιδιοποίηση του δημόσιου χώρου από το ναρκεμπόριο είναι ένα κρατικό – καπιταλιστικό σχέδιο

Στις 2 Μάρ 2019 συνέβη ένοπλη συμπλοκή με έναν τραυματία στην οδό Σολωμού. Στις 15 Μάρ το απόγευμα εν μέσω συμπλοκής συμμοριών πάνω στην πλατεία Εξαρχείων πυροβολείται και τραυματίζεται στην κοιλιά ένας άντρας ενώ ακολουθεί νέα συμπλοκή και επίδειξη όπλων. Στις 21 Μάρ το βράδυ μετά από πυροβολισμούς- σε ξεκαθάρισμα λογαριασμών- τραυματίζεται από σφαίρα στο χέρι μια γυναίκα στην οδό Τοσίτσα. Την Παρασκευή 24 Μάρ το βράδυ, δυο ένοπλοι μαφιόζοι εισβάλλουν στην πλατεία πυροβολώντας περισσότερες από είκοσι

χώρα πολλών άλλων που έχουν προηγηθεί και αποσπασματικές εικόνες της καθημερινής επιχείρησης ιδιοποίησης του δημόσιου χώρου των Εξαρχείων από τη μαφία για την απρόσκοπτη ανάπτυξη του ναρκεμπορίου, τον έλεγχο των πόστων και την κυριαρχία στην περιοχή. **Σε αυτήν την επιχείρηση εντάσσονται η στοχοποίηση και οι απειλές από ναρκέμπορους προς συγκεκριμένους συντρόφους αγωνιστές της Συνέλευσης για την επανοικειοποίηση των Εξαρχείων, που με συνέπεια συμμετέχουν όλα τα τελευταία χρόνια στον συλλογικό αγώνα για το ξερίζωμα του ναρκεμπορίου από τη γειτονιά. Πρόκειται για απειλές που πραγματοποιήθηκαν αμέσως μετά τις μαζικές κινητοποιήσεις του αυτοοργανωμένου κινήματος το προηγούμενο διάστημα, μετά από πρωτοβουλία συντροφισσών, με αφορμή περιστατικά βιασμών και οι οποίες αποτέλεσαν σημαντικές κινήσεις αγωνιστικής συσπείρωσης και ανάχωμα στην αντικοινωνική συνθήκη που επιβληθεί να επιβληθεί ολοκληρωτικά στην περιοχή.**

θεωρείται εύκολος στόχος, οι βιασμοί και πλήθος δράσεων εξουσιαστικής επιβολής και κοινωνικού κανιβαλισμού συνθέτουν μια ζοφερή πραγματικότητα όπου κυριαρχεί ο νόμος του “δυνατού πάνω στον αδύναμο”. Μια γενικευμένη αντικοινωνική συνθήκη που διαμορφώνεται με βάση τις κυρίαρχες αξίες της εξουσίας και η οποία αν δεν ανακοπεί, θα οξυνθεί μέχρι τα έσχατα όρια της κοινωνικής αποσάθρωσης και συντηρητικοποίησης στην περιοχή, υπό την πλήρη εποπτεία και αξιοποίηση των κατασταλτικών επιτελείων και μηχανισμών του κράτους, ως αναγκαία μεταβατική συνθήκη για τη συντηρητική αστυνομική επέμβαση κατά των αγωνιστών, των απόκληρων, των κοινωνικών εγχειρημάτων στέγασης, των προσφύγων, των μεταναστών, των πολιτικών και ταξικών δομών αγώνα.

Άλλωστε, κατά τις τελευταίες πολυδιαφημιζόμενες αστυνομικές επιχειρήσεις και την επίδειξη δύναμης των μπάτσων στα Εξάρχεια επιχειρήθηκε περισσότερο από κάθε άλλη φορά και επιτεύχθηκε σε έναν βαθμό η αξιοποίηση αυτής της συνθήκης. Το κατασταλτικό χτύπημα και η εκκένωση μιας σειράς προσφυγικών καταλήψεων στέγης, το ξεσπίτωμα και η προσαγωγή εκατοντάδων προσφύγων και μεταναστών, ανάμεσά τους πλήθος μικρών παιδιών, παράλληλα με επιχειρήσεις της δίωξης ναρκωτικών σε διάφορα σημεία κατά μερικών παρατρεχάμενων της μαφίας και το τσουβάλιασμα όλων μαζί

φορές στον αέρα, προκαλώντας πανικό σε πλήθος ανθρώπων που βρίσκονταν εκείνη την ώρα στην ευρύτερη περιοχή, δηλώνοντας προς πάσα κατεύθυνση ποιος κάνει κουμάντο στα Εξάρχεια.

Τα περιστατικά πυροβολισμών στον δημόσιο χώρο, εν μέσω εκατοντάδων ανθρώπων που κινούνται στην περιοχή, είναι συνέ-

μή περιστατικά βιασμών και οι οποίες αποτέλεσαν σημαντικές κινήσεις αγωνιστικής συσπείρωσης και ανάχωμα στην αντικοινωνική συνθήκη που επιβληθεί να επιβληθεί ολοκληρωτικά στην περιοχή.

Τα τελευταία περιστατικά καθώς επίσης οι επιθέσεις κατά όποιου, όποιας και ό,τι

σε ένα μιντιακό σόου “πάταξης της ανομίας και των ναρκωτικών”, πραγματοποιήθηκε στην κατεύθυνση του στρατηγικού σχεδιασμού του κράτους και χωρίς να συναντήσει ισχυρές αντιστάσεις.

Αντιστάσεις που μπορούν να αναπτυχθούν με αγωνιστική αξιοπιστία, μόνο στον βαθμό που κατακτιούνται και συντίθεται σταθερές θέσεις και στάσεις απέναντι στην παρασιτική, δι-αβρωτική και εκφυλιστική για το σύνολο της κοινωνικής ζωής δράση της ναρκομαφίας και των αντικοινωνικών συμμοριών, τόσο από τα ίδια τα εγχειρήματα και τους ανθρώπους τους που βρίσκονται άμεσα στο στόχαστρο της καταστολής όσο και από ευρύτερα κομμάτια του κινήματος. Αυτή είναι η μοναδική προοπτική συνάντησης πολλών και διαφορετικών ώστε να αντιπαρτεθεί στα Εξάρχεια με όρους νίκης ο ζωντανός και σύνθετος κόσμος του αγώνα με τον σάπιο κόσμο της εξουσίας, του ναρκεμπορίου, της καταστολής, του καπιταλισμού, του κοινωνικού κα-νιβαλισμού.

Θα επαναλάβουμε ότι η μετατροπή της πλατείας Εξαρχείων και των παρακείμενων δρόμων στη μεγαλύτερη ναρκοπιάντα του κέντρου της Αθήνας και το σύνολο της γειτονιάς σε πεδίο άσκησης κάθε λογής αντικοινωνικών δράσεων είναι το όχημα για την απονομηματοδότηση της αυτοοργάνωσης και τον μαρasmus των ριζωμένων εδώ και δεκαετίες χαρακτηριστικών της κοινωνικής αλληλεγγύης, της συνύπαρξης και της αντίστασης στο έδαφος των Εξαρχείων. Αποτελεί το όχημα για την κατασταλτική, ιδεολογική και “αναπτυξιακή” επέλαση του κράτους και του κεφαλαίου σε αυτό.

Μια διαδικασία που εξελίσσεται ήδη με ορατές συνέπειες την αύξηση των δυνατοτήτων του κράτους να επιχειρεί στα Εξάρχεια, προχωρώντας τον στρατηγικό του σχεδιασμό και συγχρόνως τη συρρίκνωση των δυνατοτήτων του κόσμου της αυτοοργάνωσης να αντιστέκεται και να ορίζει -με τις αρχές, τις αξίες, τα κοινωνικά και ταξικά περιεχόμενα του αγώνα- το έδαφος που καταφέρνει να ανακτά από την ολοκληρωτική κυριαρχία της αστυνομίας.

Ωστόσο έχοντας βρεθεί ως συλλογική διαδικασία αγώνα, ανελλιπώς τα τελευταία τέσσερα χρόνια μαζί με πολλούς άλλους, σε ευθεία αντιπαράθεση με τη μαφία, τα φαινόμενα κοινωνικού κανιβαλισμού και τους κατασταλτικούς σχεδιασμούς του κράτους, δεν έχουμε καμία αμφιβολία ότι το αυτοοργανωμένο κίνημα έχει πολύ περισσότερες δυνατότητες από αυτές που ήδη έχουν εκφραστεί. Πολύ μεγαλύτερο βάθος, δυναμική και προοπτική για να ανατρέψει αυτήν τη

συνθήκη. Αυτό δείχνουν οι εκατοντάδες των αγωνιστών που διαδηλώσαν στις 29 Μάρτη 2019 στα Εξάρχεια με κεντρικό πανό: Πίσω μαφιόζοι – βιαστές, Εμπρός σύντροφοι και συντρόφισσες. Που συναντήθηκαν με εκατοντάδες άλλους κατοίκους της περιοχής, που φώναζαν ότι καμία δεν πρέπει και δεν θα είναι μόνη της απέναντι στην εξουσιαστική βαρβαρότητα, που αντιπαρέβαλαν στην εξουσιαστική βία των μαφιόζων και των βιαστών τη συλλογική δύναμη του αγώνα, που γέμισαν τους δρόμους των Εξαρχείων με συνθήματα, πείσμα και αποφασιστικότητα. Αυτό δείχνει επίσης η συγκρότηση λόγου και το βάθεμα της συνείδησης σχετικά με το ρόλο της μαφίας και τη στρατηγική του κράτους που εκφράστηκε από αρκετά εγχειρήματα αγώνα και στέγασης προσφύγων, ιδιαίτερα μετά τις τελευταίες εκκενώσεις καταλήψεων. Αυτό δείχνει τέλος, η ολοκληρωτική διάψευση τόσο από την ίδια την πραγματικότητα όσο και από τη συνέχιση του αγώνα, και εν τέλει η εξαφάνιση από τον δημόσιο διάλογο, του συκοφαντικού αφηγήματος ενός αποστασιοποιημένου από τον αγώνα κομματιού του χώρου που κυκλοφόρησε έντυπα το προηγούμενο διάστημα. Με βάση το οποίο επιχειρήθηκε η υποβάθμιση του ρόλου του ναρκεμπορίου και η συγκάλυψη φαινομένων κοινωνικού κανιβαλισμού στην περιοχή, στοχοποιήθηκαν ομάδες προς ικανοποίηση κάθε είδους εχθρών και επιχειρήθηκε η συκοφαντία του αγώνα ως προσπάθεια “ενδοχωρικής ηγεμονίας”, τοξικοφοβία, συστράτευση με την κυβέρνηση, την αστυνομία, το νόμιμο εμπόριο κ.α. Ενώ οι αντιδραστικές υστερικές κραυγές διαφόρων ανώνυμων μετά τις τελευταίες μαζικές κινητοποιήσεις, που παραλληλίζουν τα στοχευμένα χτυπήματα κατά των ναρκεμπόρων, των μαχαιροβγάλτων και των πιστολέρο της μαφίας με φασιστικά – ρατσιστικά πογκρόμ, έρχονται να συμπληρώσουν τα ψελλίσματα των προηγούμενων “αντιπολιτευόμενων”. Συγχέουν με τη σειρά τους συνειδητά μορφές πάλης και αυτοάμυνας του κινήματος με χουλιγκανίστικες πρακτικές συλλογικής ευθύνης που έλαβαν χώρα στην περιοχή, συκοφαντώντας τις πρώτες και αφήνοντας στο απυρόβλητο τους φορείς των δεύτερων. Επιπλέον, τσουβαλιάζουν το σύνολο του προσφυγικού και μεταναστευτικού πληθυσμού με μια μειοψηφία συμμοριτών ναρκο-λιανέμπορων και υπερασπιστών με τη

βία των συμφερόντων της μαφίας που εξουσιάζουν όλους τους υπόλοιπους, ρίχνοντας εν τέλει έτσι νερό στο μύλο αυτού που υποτίθεται ότι αντιμάχονται: στη φασιστική και ρατσιστική ρητορική που ταυτίζει το σύνολο του προσφυγικού και μεταναστευτικού πληθυσμού με το έγκλημα.

Δεν θα αφήσουμε αμαχητί τους μαφιόζους, κάθε λογής αντικοινωνικές συμμορίες και το κράτος να επιβληθούν και να κυριαρχήσουν στον δημόσιο χώρο.

Ο αγώνας για τα Εξάρχεια της μαχητικής αντίστασης, της κοινωνικής αυτοοργάνωσης, της ταξικής αλληλεγγύης, της συνύπαρξης των διαφορετικών και των κοινών αγώνων ντόπιων, προσφύγων και μεταναστών, οφείλει, μπορεί και θα περάσει από πάνω τους

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΚΥΡΙΑΚΗ 2 ΙΟΥΝΗ 2019, ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ 6 Μ.Μ

Συνέλευση για την επανοικειοποίηση των Εξαρχείων /Μάης 2019

πορεία στα Εξάρχεια, 29 Μάρτη '19

ΚΑΜΙΑ ΣΙΩΠΗ - ΑΝΟΧΗ - ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ

μπροστά στους βιασμούς γυναικών, στον κοινωνικό κανιβαλισμό και στην εξουσιαστική βία

Το περιστατικό βιασμών στο Εξάρχεια, που μας γεμίζει οργή, έρχεται ως συνέχεια αμέτρητων άλλων περιστατικών αντικοινωνικής βίας, ορίζοντας το χαρακτηριστικό της αυτονόητης κοινωνικής συνθήκης στην περιοχή. Την απόλυτη εξουσιαστική επιβολή στο δημόσιο χώρο του “καυρού πάνω στον σόνισμο” με βάση την καθοριστική ιεραρχία. Αυτή η συνθήκη έχει επιβληθεί από τις ναρκεμπορικές και πύλες συμμοριών που εκμεταλλεύονται την απουσία σταθερής αστυνομικής στην περιοχή -αποτελεσματικός ισχυρισμός κοινωνικών και τοπικών συγκροτήσεων. Γιγαντώνεται καθημερινά υπό την επίσημη του κράτους, το οποίο τη διαμορφώνει και την εδραιώνει συνεχίζοντας στην πρακτική αλλοίωση των κοινωνικών και αγωνιστικών χαρακτηριστικών των Εξαρχείων. Αποτελεί μέρος του συνολικού σχεδιασμού του για τη συστηματική καταστολή της αντίστασης στην περιοχή, τον ολοκληρωτικό κρατικό έλεγχο του κέντρου της πόλης και την απόρριψη κοινωνικής αντίστασης.

Καμία μόνη της - κανένας μόνος του απέναντι στην εξουσιαστική βαρβαρότητα και τον κοινωνικό κανιβαλισμό

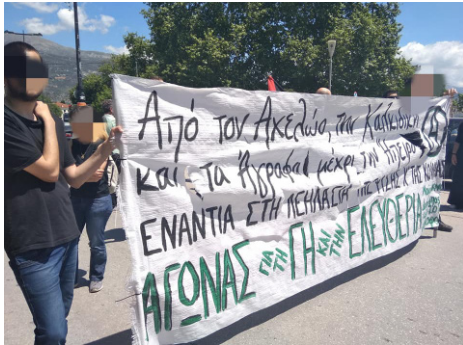
ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΝΑΡΚΟΜΑΦΙΕΣ, ΤΙΣ ΑΝΤΙΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΣΥΜΜΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΟΥΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ο κόσμος του αγώνα, της αυτοοργάνωσης και της αλληλεγγύης οφείλει να υπερασπιστεί τις αξίες του, να δώσει αυτή τη μάχη και να νικήσει

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ - ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ στην πλατεία Εξαρχείων, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 22 ΜΑΡΤΗ, 6 μμ

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ από την πλατεία Εξαρχείων ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29 ΜΑΡΤΗ, 6 μμ

Ενάντια στις εξορύξεις, τη λεηλασία και την καταστροφή της φύσης και της κοινωνίας από το κράτος και το κεφάλαιο -ενημέρωση από την πορεία στα Γιάννενα

Ο γιγαντιαίος σχεδιασμός του ελληνικού κράτους και των μεγάλων πολυεθνικών εταιριών για την έρευνα, την εξόρυξη και μεταφορά υδρογονανθράκων περιλαμβάνει θαλάσσιες και χερσαίες εκτάσεις σε όλο το έδαφος της ελληνικής επικράτειας από μεγάλες πετρελαιοτικές εταιρείες (Repsol, Total, Edison, ΕΛΠΕ). Ήδη, τους προσεχείς μήνες προγραμματίζεται η πρώτη ερευνητική γεώτρηση στον Δυτικό Πατράϊκο κόλπο, η οποία θα φτάσει σε βάθος 2.800 μέτρων. Πρόκειται για έναν γιγαντιαίο σχεδιασμό λεηλασίας του φυσικού περιβάλλοντος και της κοινωνίας, για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των ντόπιων και παγκόσμιων πολιτικών και οικονομικών ελίτ και των ενεργειακών αναγκών του χρεοκοπημένου κρατικού – καπιταλιστικού τρόπου οργάνωσης της κοινωνίας, με ανυπολόγιστες καταστροφικές συνέπειες στα φυσικά οικοσυστήματα και τη δυνατότητα αξιοπρεπούς διαβίωσης των ανθρώπων στους τόπους τους.

Το Σάββατο 11 Μάη συμμετείχαμε στην μαζική πανελλαδική πορεία που έγινε στα Γιάννενα ενάντια στις εξορύξεις υδρογονανθράκων. Στο μπλοκ που συγκροτήθηκε μετά από κοινό κάλεσμα της αναρχικής ομάδας «δυσήνιος ίππος» από την Πάτρα, της συλλογικότητας για τον κοινωνικό αναρχισμό «Μαύρο και Κόκκινο» από τη Θεσσαλονίκη (ομάδες-μέλη της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης) και συντρόφων-συντροφισσών από την Πάτρα, συμμετείχαν περίπου 40 άτομα. Το κεντρικό πανό έγραφε: «Από τον Αχελώο, την Χαλκιδική και τα Άγραφα μέχρι την Ήπειρο... ενάντια στη

λεηλασία της κοινωνίας και της φύσης – ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ», ενώ στο μπλοκ συμμετείχε και η αναρχική συλλογικότητα Κιάτρα από την Άρτα με πανό που έγραφε: «ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ, ΤΗΝ ΕΞΟΡΥΞΗ ΚΑΙ ΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ | ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ».

Οι σχεδιασμοί για εξόρυξη υδρογονανθράκων στο μεγαλύτερο μέρος της ελληνικής επικράτειας (από το Ιόνιο και την Ήπειρο μέχρι την Πελοπόννη-

σο και την Κρήτη) έρχονται να προστεθούν σε μια άνευ προηγουμένου επιθετικότητα απέναντι στην κοινωνία και τη φύση, που εξελίσσεται τα τελευταία χρόνια, με το βάθεμα της αναδιάρθρωσης του πολιτικοοικονομικού συστήματος, στο όνομα της κρατικής – καπιταλιστικής ανάπτυξης, η οποία σε «περιόδους κρίσης» εμφανίζεται ως υπόθεση εθνικού συμφέροντος. Έτσι, πέραν των εγκληματικών μεγάλων έργων που επιχειρούνται σήμερα, όπως τα γιγάντια Υ/Η φράγματα στον Αχελώο και τα ανοιχτά μεταλλεία χρυσού στη Χαλκιδική, αναγγέλλονται ήδη και επιχειρούνται μια σειρά και άλλων καταστροφικών για τη φύση και τις τοπικές κοινωνίες σχεδιασμών σε πλήθος σημείων της χώρας.

Η μοναδική απάντηση στη συνεχόμενη λεηλασία, στην καταστροφή της φύσης και της κοινωνίας από το κράτος και το κεφάλαιο δεν μπορεί να είναι άλλη από την ίδια την καταστροφή τους και την ανοικοδόμηση ενός κόσμου κοινωνικής αυτοοργάνωσης και αλληλεγγύης σε κάθε πτυχή της κοινωνικής ζωής. Οι πολύτιμοι αγώνες και οι αντιστάσεις ενάντια στη λεηλασία της φύσης που ξεπηδούν σε κάθε γωνιά της Ελλάδας δείχνουν πως η προοπτική του αγώνα και της αντίστασης στα σχέδια του κεφαλαίου είναι ακόμα ορατή. Από τη Λευκίμμη Κέρκυρας, την Ήπειρο και τη ΒΑ Χαλκιδική μέχρι τα Άγραφα και τον Αχελώο να συνδέσουμε τον αγώνα ενάντια στη λεηλασία της φύσης με το συνολικότερο αγώνα ενάντια στους κύριους φορείς της καταστροφής, δηλαδή στο κράτος και το κεφάλαιο.

Ενάντια στις εξορύξεις, τη λεηλασία και την καταστροφή της φύσης και της κοινωνίας από το κράτος και το κεφάλαιο

Από τον Αχελώο, την Χαλκιδική και τα Άγραφα μέχρι την Ήπειρο και όπου αλλού εκδηλώνεται η κρατική και καπιταλιστική επιθετικότητα...

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

αναρχική ομάδα «δυσήνιος ίππος»/Α.Π.Ο. συλλογικότητα για τον κοινωνικό αναρχισμό «Μαύρο και Κόκκινο»/Α.Π.Ο.

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ

Από την Πάρνηθα, τη Ραϊώνα και τον Αχελώο έως την ΒΑ Χαλκιδική

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Το κίνημα για την άρνηση της εξορύξης υδρογονανθράκων και της λεηλασίας της φύσης και της κοινωνίας από το κράτος και το κεφάλαιο είναι ένα κίνημα που αφορά όλους τους πολίτες και τις πολίτισσες. Είναι η άρνηση της εξορύξης υδρογονανθράκων και της λεηλασίας της φύσης και της κοινωνίας από το κράτος και το κεφάλαιο. Είναι η άρνηση της εξορύξης υδρογονανθράκων και της λεηλασίας της φύσης και της κοινωνίας από το κράτος και το κεφάλαιο. Είναι η άρνηση της εξορύξης υδρογονανθράκων και της λεηλασίας της φύσης και της κοινωνίας από το κράτος και το κεφάλαιο.

ΣΑΒΒΑΤΟ 15 ΙΟΥΝΗ 2019
12:00 Συγκέντρωση - Παρέμβαση στο παλιό "Ξενία", Πάρνηθα στην περιοχή, αμέσως μετά για το παλιό στο δάσος των γιγάντων και περικορδο

Πρωτοβουλία Αγώνα για τη Γη και την Ελευθερία

Το Σάββατο 15 Ιουνίου '19 πραγματοποιήθηκε για 12η συνεχής χρονιά το οδοιπορικό αντίστασης στην Πάρνηθα που καλούσε η Πρωτοβουλία Αγώνα για τη Γη και την Ελευθερία. Μικροί και μεγάλοι φίλοι του βουνού συμμετείχαν στη συγκέντρωση -παρέμβαση στο παλιό "Ξενία", δίπλα στο δάσος των γιγάντων. Στον κεντρικό δρόμο κρεμάθηκαν πανό, φτιάχτηκε ένα μεγάλο γκράφιτι στον τοίχο του "Ξενία", ενώ οι εκδηλώσεις ολοκληρώθηκαν αργά το απόγευμα με περιήγηση στην περιοχή.

ΕΝΑ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΣΕ ΚΑΘΕ ΠΟΛΗ!

Ανταπόκριση από το 5ο φεστιβάλ αναρχικού βιβλίου στην Πάτρα

“Τα αναρχικά βιβλία είναι όπλα ενάντια στο σύγχρονο ολοκληρωτισμό”.

Από την Πέμπτη 30 Μάη έως το Σάββατο 1 Ιούνη διεξήχθη στο κέντρο της Πάτρας, στο αίθριο του Έσπερου στην πλατεία Γεωργίου, το 5ο Φεστιβάλ Αναρχικού Βιβλίου. Για τρεις μέρες πλήθος ανθρώπων πέρασε από το χώρο διεξαγωγής του Φεστιβάλ και ήρθε σε επαφή με τα αναρχικά και κινηματικά βιβλία, παρακολούθησε πολιτικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις σε μια ιδιαίτερα επιτυχημένη διοργάνωση, τόσο πολιτικά και οργανωτικά, όσο και σε επίπεδο απεύθυνσης και αποδοχής, διαμορφώνοντας έναν χώρο ελεύθερο από το κράτος και το εμπόρευμα, έναν τόπο συνάντησης, αλληλεπίδρασης, συζήτησης και κριτικής.

Σε καιρούς κινηματικής άμπωτης, όπου η εξεταστική και ο κατακερματισμός των αντιστάσεων τείνουν να κυριαρχούν στο κοινωνικό πεδίο, θεωρούμε πολύ σημαντική τη διεξαγωγή τέτοιων εκδηλώσεων, οργανωμένων αντιεραρχικά και από τα κάτω, μέσω των οποίων άνθρωποι όλων των ηλικιών έχουν τη δυνατότητα να έρθουν κοντά στον πλούτο των αναρχικών ιδεών και στα προτάγματα των αναρχικών κατά τρόπο άμεσο, αδιαμεσολάβητο κι αποκαθαρμένο από τις στρεβλώσεις της κυριαρχίας.

Καθ' όλη τη διάρκεια του φεστιβάλ υπήρχε παράλληλα με την έκθεση κινηματικού βιβλίου και έκθεση πολιτικής αφίσας, φωτογραφίας κι έντυπου υλικού του αναρχικού/αντιεξουσιαστικού κινήματος, μπλούζες για την οικονομική ενίσχυση της ανοικοδόμησης της κατάληψης libertatia στη Θεσσαλονίκη που κήκε από φασίστες τον Γενάρη του 2018.

Ως αυτοδιαχειριζόμενος χώρος Επί τα Πρόσω θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε όλους όσοι ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμά μας για συμμετοχή στο 5ο Φεστιβάλ Αναρχικού Βιβλίου (εκδοτικά εγχειρήματα, συγγραφείς, πολιτικές συλλογικότητες,

μουσικά σχήματα, συντρόφους και συντρόφισσες που στήριξαν με την παρουσία τους τις τριήμερες εκδηλώσεις) αλλά και όσες και όσους έδειξαν ενδιαφέρον. Η μεγάλη ανταπόκριση που βρήκε το φεστιβάλ αναρχικού βιβλίου φέτος οφείλεται επίσης και σε όσους συντρόφους και συντρόφισσες το στηρίζουν από την πρώτη χρονιά που ξεκίνησε αλλά και σε όσους νέους το γνώρισαν και αναγνώρισαν αξία στο να το ενισχύσουν στο πέρασμα των χρόνων. Χωρίς όλους αυτούς τους ανθρώπους και τα εγχειρήματα που συγκροτούν, δεν θα ήταν εφικτή μια τέτοια διοργάνωση.

Από την πλευρά μας, μπορούμε να πούμε πως θα συνεχίσουμε να προωθούμε τη λογική της αδιαμεσολάβητης επικοινωνίας, της αυτοοργανωμένης έκφρασης, της ισότιμης συμμετοχής, της οριζοντιότητας και της συλλογικοποίησης με την πεποίθηση πως ο τρόπος που αγωνιζόμαστε σήμερα έχει άμεση συνάφεια με την κοινωνία που θέλουμε να οικοδομήσουμε αύριο. Θα συνεχίσουμε να κάνουμε πράξη την ακδημόνευτη παρέμβαση και δράση πάνω σε μια σειρά από ζητήματα που σχετίζονται με τις ζωές τις δικές μας και των γύρω μας και τις επιπτώσεις που έχουν πάνω σε αυτές οι επιλογές και οι σχεδιασμοί των πολιτικών και οικονομικών αφεντικών.

Κόντρα σε κάθε λογική ανάθεσης, κόντρα σε κάθε εκλογική αυταπάτη που καλλιεργεί την υποταγή και την παραίτηση, αναγνωρίζουμε πως αυτό το φεστιβάλ υπήρξε μόνο μια στιγμή, μόνο ένα κομμάτι του αγώνα που διεξάγουμε ως αναρχικοί για μια κοινωνία απελευθερωμένη από τα δεσμά του κράτους και του κεφαλαίου, για έναν κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

Αυτός ο αγώνας θα συνεχιστεί...

**αυτοδιαχειριζόμενος χώρος
Επί τα Πρόσω - Ιούνης 2019**

Φέτος τον Απρίλη η Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37 συμπλήρωσε 31 χρόνια συλλογικής ζωής και αγώνα. Τα γενέθλια γιάρταστηκαν με εκδηλώσεις στον χώρο της κατάληψης για μικρούς και μεγάλους, θεατρική παράσταση με τους Τσιριτσάτσουλες, ρεμπέτικο γλέντι με τις Αναφανδόν. Οι εκδηλώσεις ολοκληρώθηκαν με προβολή βίντεο για την κατάληψη και συζήτηση με την συμμετοχή συντρόφων και συντροφισσών από τις κατάληψεις Mundo Nuevo και Libertatia από τη Θεσσαλονίκη.

Συνεχίζουμε μαχητικά στον δρόμο για την Κοινωνική Επανάσταση, την Αναρχία και τον Κομμουνισμό!

5ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
30-31 ΜΑΗ, 1 ΙΟΥΝΗ
ΕΣΠΕΡΟΣ | (ΠΛ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ)

«τα αναρχικά βιβλία είναι όπλα ενάντια στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό»

“Μας τις τρεις μέρες από τις 6 μ.μ. με έρθει κινηματικό βιβλίο, πολιτικές αφίσες, φωτογραφίες και έντυπο υλικό του αναρχικού/αντιεξουσιαστικού κινήματος”

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΠΕΜΠΤΗ 30 ΜΑΗ
19:00 ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΕΣ ΙΔΕΕΣ ΣΤΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ #2
«Προμνήματα τα μάλα του υπέρμαχου ο Κοσμάς Ιωάννης από υπέρμαχο της κοινότητας»
Παρασκευή του στίχου “Ανταρσία” του Κώστα Βασιλάκη
από τον Τάσο Βασιλάκη

21:00 ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ
«Οι παρατηρητές του Νόμου» του Τζο Γκράφ και το Μοντέρνο Σουάβ
από τις εκδόσεις Στάξις (Επιμετοχή)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 31 ΜΑΗ
19:00 ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ
«Πάνο ο κόκορας θαλάσσης στο ποτάμι...»
με επιλογή αναρχικών κειμένων 1971-1978 σε επιμέλεια Μανώλη Γρανιτσή
από τις εκδόσεις Στάξις

Προβολή βίντεο: «Ο αγώνας της δεκαετίας του 1970»
Σχόλια της ομάδας ενάντια στο Νόμο και ενάντια στην Εξουσία

21:30 Ρεμπέτικο βιβλίο για την κοινωνική εξέταση του φεστιβάλ

ΣΑΒΒΑΤΟ 1 ΙΟΥΝΗ
19:00 ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
Τελευταίες σελίδες της Αντίστασης. Η ιστορία ενός μαχητή της Χαλκίδας Ρασα
από τις εκδόσεις Στάξις
Προβολή βίντεο: «Κάνουμε αυτό που έπρεπε»
Με μαχητή του Ρασα Φινελ

22:00 LIVE
TNT (Rationalists), ΠΕΝΘΙΜΟΣ / CLOWN, Σκίρα & ΚΚ

αυτοδιαχειριζόμενος χώρος «Επί τα πρόσω»
Πάτρα, 87 | anarchibooks@protonmail.com | anarchibooks.gr

31 ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΤΑΛΗΨΗ
ΑΠΡΙΛΗΣ 1988 - ΑΠΡΙΛΗΣ 2019
ΛΕΛΑΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ 37

στην δράση
της μαχητικής αντίστασης
της πολιτικής αλληλεγγύης και
της κοινωνικής αυτοοργάνωσης

Προβολή βίντεο : Κατάληψη AK37 1988-2008 HTAN Η ΑΡΧΗ...

Συζήτηση :
Οι κατάληψεις και οι αυτοοργανωμένοι χώροι αγώνα, ως ανακμήματα στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα, την κρατική και παρακρατική τρομοκρατία. Ως σημείο αναφοράς του αγώνα για την Κοινωνική επανάσταση.

Με συμμετοχή συντρόφων και συντροφισσών
από τις Κατάληψεις Mundo Nuevo & Libertatia (Θεσσαλονίκη)

Παρασκευή 24 Μάη 2019, 7 μ.μ.
στην κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37
Πλ. Αμερικής

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΟΥΦΟΝΤΙΝΑ ΑΠΕΡΓΟ ΠΕΙΝΑΣ ΑΠΟ 2/5

Άμεση χορήγηση άδειας και άρση του εισαγγελητικού βέτο

ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΞΑΙΡΕΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

«Η δική μας συνείδηση τροφοδοτείται από τη μνήμη των αγώνων, να το πούμε άλλη μια φορά, για να το καταλάβουμε, ότ' αυτήν τη μνήμη ξέρουμε να την υπερασπίζουμε με κάθε κόστος»

«Και που στηρίχτηκαν; Σε παλιές δηλώσεις μου για την ανάγκη αντίστασης στην κρατική τρομοκρατία και για δικαιώματα που ήταν στην πραγματικότητα κατακτήσεις αγώνα. Αυτά τα λόγια όμως δεν είναι μόνο δικά μου. Τα λένε και τα κάνουν αλληλέγγυα πράξη πολλοί πολλοί ακόμα. Γι' αυτό ας τους το πούμε άλλη μια φορά για να το καταλάβουνε. Όσο υπάρχει κρατική τρομοκρατία, τόσο θα υπάρχουν άνθρωποι που θα ξαναπιάνουν το κόκκινο νήμα των αγώνων που διαπερνά μια ιστορία αντίστασης αιώνων»

Δ.Κουφοντίνας

Την Πέμπτη 2 Μαΐου, αφού πραγματοποιήθηκε το συμβούλιο φυλακής στην Κασσαβέτεια του Βόλου ο Δ.Κουφοντίνας ξεκίνησε απεργία πείνας ως απάντηση στο εκδικητικό κόψιμο των αδειών που δικαιούται. Ο εισαγγελέας Κωνσταντίνου έθεσε βέτο στη χορήγηση άδειας στον Δ.Κουφοντίνα, επικαλούμενος όχι τυπικούς, αλλά πολιτικούς λόγους (τη φράση «το κόκκινο νήμα της αντίστασης», που είχε χρησιμοποιήσει ο Δ.Κουφοντίνας σε παλαιότερη δήλωσή του). Αξιοσημείωτο είναι ότι ο συγκεκριμένος εισαγγελέας ήταν απ' αυτούς που είχαν συμφωνήσει στη χορήγηση άδειας στον Δ.Κουφοντίνα στο παρελθόν, ενώ δεν έχει μεσολαβήσει κάτι από τότε.

Στις 27 Φεβρουαρίου το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Βόλου απέρριψε με ομόφωνο βούλευμα το αίτημα του Δ.Κουφοντίνα να του χορηγηθεί η έβδομη κατά σειρά άδεια. Η έβδομη άδεια είχε εγκριθεί κατά πλειοψηφία από το Συμβούλιο Φυλακής, αλλά ο εισαγγελέας Χρήστος Καραγιάννης, υπηρετώντας ευρύτερους κρατικούς σχεδιασμούς, άσκησε βέτο, ανατρέποντας τις προηγούμενες αποφάσεις μέσα από τις οποίες είχαν χορηγηθεί οι 6 άδειες στον Δ.Κουφοντίνα.

(...)

Το σκεπτικό των δύο τελευταίων αναιρετικών αποφάσεων επαναφέρει την εκβιαστική απαίτηση της δικαστικής και πολιτικής εξουσίας προς τους πολιτικούς κρατούμενους να παραδώσουν δηλώσεις μετάνοιας και αποκήρυξης της πολιτικής τους ιστορίας. «Από τις παραπάνω δηλώσεις δεν μπορεί παρά να συνάγεται αρνητικό συμπέρασμα ως προς την πορεία του σωφρονισμού του συγκεκριμένου καταδίκου. Οι δηλώσεις “να αντισταθούμε στην κρατική τρομοκρατία” και “να ξαναπιάσουμε το κόκκινο νήμα αυτών των αγώνων”, οι οποίες παραπέμπουν ευθέως στη βία, όχι μόνο δεν αποτελούν ένδειξη μίας πορείας σωφρονισμού και σεβασμού της έννομης τάξης, αλλά αντιθέτως καταδεικνύουν ένα πρόσωπο, που εμπράκτως και σταθερά αποτάσσεται την έννομη τάξη». Ταυτόχρονα το συμβούλιο που πραγματοποιήθηκε στις 27 Φλεβάρη, σε αντίθεση με τα μέχρι τώρα νομικά δεδομένα αναφέρει ότι «δεν είναι δυνατή η χορήγηση τακτικής άδειας στην περίπτωση που ο κρατούμενος έχει καταδικαστεί σε πλείονες της μίας ποινές ισόβιας κάθειρξης».

Ανέκαθεν η εξουσία επιχειρούσε να λυγίσει, να εκμηδενίσει και να ισοπεδώσει τους πολιτικούς της αντιπάλους με στόχο την εμπέδωση της κυριαρχίας-παντοδυναμίας της. Άλλωστε αυτό είναι εμφανές από την εκδικητική μεταχείριση που υφίσταται κάθε πολιτικός κρατούμενος καθώς και από το ειδικό καθεστώς εξαίρεσης που διαμορφώνεται για

αυτούς.

Η κυβέρνηση Σύριζα έχει επιλέξει να ανασύρει και να θέσει σε εφαρμογή την «αριστερή» εκδοχή του δόγματος νόμος και τάξη. Η ρεβανσιστική αίτηση αναίρεσης της αθωωτικής απόφασης για τον Τ. Θεοφίλου (η οποία τελικά απορρίφθηκε), η εκκένωση της κατάληψης Πρυτανείας που πραγματοποιούνταν σε ένδειξη αλληλεγγύης στην απεργία πείνας των πολιτικών κρατούμενων, η εκδικητική άρνηση

χορήγησης των αδειών σε πολιτικούς κρατούμενους, η ποινικοποίηση των φιλικών και συγγενικών σχέσεων με αυτούς, η επίθεση σε οποιαδήποτε μορφή συνδικαλισμού (διώξεις μελών του Σωματείου Σερβιτόρων Μαγειρών, στοχοποίηση εργαζομένων στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς, εκδικητικές απολύσεις εργαζομένων για τη δράση τους, κ.α.), οι διώξεις και οι εισβολές σε σπίτια αγωνιστών ενάντια στους πλειστηριασμούς, οι δίκες ολόκληρων χωριών και η μετατροπή τους σε «τρομοκρατικές» οργανώσεις, οι αναίτιες προσαγωγές και συλλήψεις αγωνιστών, τα στημένα κατηγορητήρια και οι πολιτικές σκευωρίες, οι εξοντωτικές ποινές (καταδίκη του 77χρονου αγωνιστή από τη Μεγάλη Παναγιά Χαλκιδικής, η καταδίκη του Μάριου Σεϊσίδη σε 36 χρόνια φυλάκισης, η καταδίκη του Φοίβου Χαρίση χωρίς στοιχεία και η άρνηση για χορήγηση άδειας κ.α), είναι μερικά από τα αποτελέσματα που έχει επιφέρει η αναβάθμιση του κατασταλτικού οπλοστασίου που σταδιακά εφαρμόζει η κυβέρνηση σε συνεργασία με τις δικαστικές αρχές και την αντιτρομοκρατική υπηρεσία. Στα παραπάνω έρχονται να προστεθούν και οι υποθέσεις του Σπ.Χριστοδούλου, του Β. Δημάκη και του Ν. Γιαγτζόγλου (με το κράτος να προσπαθεί πραγματικά να τους εξοντώσει) καθώς και η κρατική μεθόδευση αναφορικά με τους “ατομικούς τρομοκράτες” που επιχειρεί να στήσει ένα σύγχρονο ιδιώνυμο δημιουργώντας δεδικασμένο για την ποινικοποίηση του φρονήματος.

Για την εξασφάλιση της ολοκληρωτικής επιβολής του καθεστώτος και την απρόσκοπτη εξυπηρέτηση των συμφερόντων των κυρίαρχων οικονομικών και πολιτικών ελίτ, όλα τα μέσα μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε ακόμη πιο οξυμένη μορφή και με ακόμη μεγαλύτερη ένταση. Έτσι, αυτή η επιβολή περνάει μέσα από την ολοκληρωτική εξόντωση όσων αγωνίζονται εναντίον της, μέσα από την παραδειγματική τιμωρία όσων σηκώνουν το κεφάλι για να αντισταθούν ή έχουν κάθε λόγο να το κάνουν, μέσα από την ωμή και απροκάλυπτη καταστολή όσων αρνούνται να αποδεχτούν τη διάλυση της ζωής τους, μέσα από τον κρατικό ρεβανσισμό και την υλική-πηική εξόντωση (επιβολή του καθεστώτος εξαίρεσης) όσων έχουν βρεθεί στα χέρια του κράτους για τη δράση τους. Ο «πόλεμος κατά της τρομοκρατίας» και η παραδειγματική τιμωρία των αντιφρονούντων διέρχεται μέσα από την εδραίωση του σιδερένιου πλέγματος της καταστολής σε κάθε κοινωνικό πεδίο, με την ένταση του ελέγχου και της επιτήρησης στην κοινωνία, καθώς και με τη δημιουργία ειδικού καθεστώτος εξαίρεσης για τους πολιτικούς και κοινωνικούς αγωνιστές. Ενόσ καθεστώτος που χτίζεται μέσα από τις ειδικές νομοθεσίες των τρομονόμων ο οποίος επιβάλλει ειδικές δίκες, ειδικά κατηγορητήρια, στέρψη βασικών δικαιωμάτων, ειδικά κελιά και ειδική μεταχείριση.

Ο κόσμος της εξουσίας επιφυλάσσει περισσότερο έλεγχο, περισσότερη καταστολή, περισσότερη εκμετάλλευση και φόβο. Απέναντί του να ορθώσουμε τις κοινότητες του αγώνα, να οργανώσουμε τα κοινωνικά και ταξικά μέτωπα και την πολιτική μας παρουσία για την ανατροπή

των σχεδιασμών των πολιτικών και οικονομικών ελίτ. Να αγωνιστούμε για να σπάσουμε το καθεστώς εξαίρεσης για τους πολιτικούς κρατούμενους, να αντιπαρεθεθούμε με την κρατική καταστολή και την προσπάθεια διεύρυνσής της, να αναδείξουμε τη σαθρότητα των κρατικών σκευωριών σε βάρος των αγωνιστών, να αντιπαλέψουμε τον κρατικό ρεβανσισμό και να μην αφήσουμε κανένα μόνο του στα χέρια του κράτους. Να σταθούμε στο πλευρό του Δ.Κουφοντίνα που εδώ και χρόνια αγωνίζεται με αξιοπρέπεια μέσα από τα κελιά της “δημοκρατίας”, υπερασπιζόμενος τόσο τις πράξεις του όσο και το δίκαιο του αγώνα για μια κοινωνία ελευθερίας, ισότητας και αλληλεγγύης.

Στην ανεπίστρεπτη σήψη του κρατικού και καπιταλιστικού κόσμου, τα αδιέξοδα, την πολιτική και αξιακή του χρεοκοπία, να αντιπαρεθεσούμε τις συλλογικές αντιστάσεις, την ταξική αλληλεγγύη, τη χειραφέτηση

των καταπιεσμένων, τη μοναδική ζωντανή κοινωνική προοπτική: τον κόσμο της Αναρχίας και του Ελευθεριακού Κομμουνισμού.

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΡΕΒΑΝΣΙΣΜΟ, ΤΙΣ ΣΚΕΥΩΡΙΕΣ, ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΞΑΙΡΕΣΗΣ
ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟ ΦΟΒΟ, ΤΗΝ ΥΠΟΤΑΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ... ΝΑ ΑΝΤΙΤΑΞΟΥΜΕ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ
ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ – ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ – ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ**

Αναρχική ομάδα «δυσήνιος ίππος» – μέλος της Α.Π.Ο και σύντροφοι-ισσες

*Την Τρίτη 4 Ιουνίου πραγματοποιήθηκε το Συμβούλιο Εφετών Πάτρας που αποφάσισε την απελευθέρωση του κομμουνιστή Sami Solmaz μετά από την απόρριψη του αιτήματος για έκδοση του αγωνιστή στην Τουρκία. Κατά τη διάρκεια του συμβουλίου πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση έξω από το δικαστικό μέγαρο.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΙΣΤΗ SAMI SOLMAZ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΝΟΜΙΜΟΣ ΟΥΤΕ ΠΑΡΑΝΟΜΟΣ - ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣ

Πριν από κάποιες μέρες συνελήφθη από το λιμενικό ο κομμουνιστής τούρκος πολιτικός πρόσφυγας Sami Solmaz και φυλακίστηκε άδικα στις φυλακές του Αγίου Στεφάνου στην Πάτρα, παρόλο που εδώ και χρόνια είναι νόμιμος πολίτης της Γαλλίας.

[...]Ο Sami Solmaz αντιμετωπίζει τον κίνδυνο έκδοσης στο φασιστικό κράτος της Τουρκίας του Erdogan. Είναι γνωστή η αντιμετώπιση που έχουν στην Τουρκία οι αντιφρονούντες, πόσο μάλλον οι αριστεροί, οι αναρχικοί και οι κομμουνιστές. Οι άνευ λόγου και αιτίας συλλήψεις και φυλακίσεις, το ξύλο και τα βασανιστήρια, η φυλάκιση αορίστου χρόνου και χωρίς κανένα δικαίωμα, τα ειδικά κελιά, οι ειδικές φυλακές, τα ειδικά κατηγορητήρια είναι η ωμή πραγματικότητα που αντιμετωπίζουν όσοι αγωνιστές πέφτουν στα χέρια του τούρκικου κράτους. Ιδιαίτερα μετά το αποτυχημένο πραξικόπημα, ο Ερντογάν εξαπέλυσε ένα ακόμη όργιο καταστολής απέναντι σε όποιον αγωνίζεται εδραιώνοντας ένα σιδερένιο πλέγμα καταστολής και επιτήρησης και επιβάλλοντας τη δικτατορία του.

[...]Ο Sami Solmaz είναι επίσης διωκόμενος και από το γερμανικό κράτος μαζί με άλλους 9 αγωνιστές από την ΑΤΙΚ (Συνομοσπονδία Τούρκων Εργατών στην Ευρώπη). Η δίκη της ΑΤΙΚ αποτελεί την κορύφωση μιας δικαστικής-αστυνομικής επιχείρησης που άρχισε στις 15 Απριλίου 2015 σε Γαλλία, Ελβετία, Ελλάδα και Γερμανία κατ' εντολή των ομοσπονδιακών γερμανικών δικαστικών αρχών.

[...]Από την πλευρά μας, στεκόμαστε στο πλευρό του αγωνιστή Sami Solmaz όπως και σε κάθε άλλο αγωνιστή που διώκεται για τις ιδέες του και για την πολιτική του δράση. Ο αγώνας για την απελευθέρωση του Sami Solmaz και τη μη έκδοσή του στην Τουρκία είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με τους αγώνες που γίνονται για να σπάσει το καθεστώς εξαίρεσης για τους πολιτικούς κρατούμενους. Είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με τον αγώνα ενάντια στη δικαστική αυθαιρεσία και την καταστολή. Με τον καθημερινό αγώνα για την υπεράσπιση του οράματος για μια κοινωνία ελευθερίας-ισότητας-δικαιοσύνης και την ανατροπή της κρατικής-καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

**Η ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ**

**αναρχική ομάδα «δυσήνιος ίππος»
– μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης**

ΦΩΤΙΑ ΣΤΑ ΕΠΙΤΕΛΕΙΑ

Κάλεσμα αλληλεγγύης στους συλληφθέντες της απόπειρας απαλλοτρίωσης της χρηματοποστολής στο ΑΧΕΠΑ

“Ο σκλάβος βρίσκεται πάντοτε σε κατάσταση νόμιμης άμυνας απέναντι στον αφέντη του”
Ερ. Μαλατέστα

Εκείνο όμως που ξεχωρίζει τον σκλάβο από τον χειραφετημένο άνθρωπο δεν είναι η συνθήκη της καταπίεσης, που είναι άλλωστε κοινή για όλους τους μη-προνομιούχους, αλλά ακριβώς η κίνηση αντίστασης εναντίον της. Κι όλες οι κινήσεις που υποσκάπτουν το σύστημα υποδούλωσης, ας μη γελιόμαστε, είναι τελικά πάντα παράνομες. Δεν μπορείς να φτάσεις στην ελευθερία με άμαξα.

Ας είμαστε ξεκάθαροι. Οι συλληφθέντες της υπόθεσης του ΑΧΕΠΑ χαίρουν της αμέριστης αλληλεγγύης μας, όχι απλά επειδή σήμερα βρίσκονται στα κτηνώδη χέρια του χειρότερου εχθρού μας, του χειρότερου εχθρού της ανθρωπότητας, του κράτους, αλλά γιατί για χρόνια έχουν κουβαλήσει με συνέπεια και ανιδιοτέλεια πολύ νερό στον μύλο της υπόθεσης της κοινωνικής απελευθέρωσης.

Το να σταθούμε στο πλάι τους σημαίνει ταυτόχρονα ότι στεκόμαστε απέναντι στις κρατικές μεθοδεύσεις για ένα νέο κύμα καταστολής ενάντια στο αναρχικό κίνημα, στεκόμαστε απέναντι στα σχέδια της Αντιτρομοκρατικής για νέο κυνήγι μαγισσών, για την ποινικοποίηση και εγκληματοποίηση του συνόλου του αναρχικού αγώνα. Στεκόμαστε απέναντι στο σκηνικό που στήνουν τα ΜΜΕ, διαχέοντας τη γλώσσα της αστυνομίας στο κοινωνικό σώμα σε μια επιχείρηση ευτελισμού των συλληφθέντων και διαμόρφωσης ενός γενικού κλίματος τρομοκρατίας ώστε να ανοίξουν τον δρόμο σε μια αναβαθμισμένη ποινική μεταχείρισή τους. Θα αποτύχουν, όμως ξανά.

Γιατί όσο συνεχίζουν να υπάρχουν αυτοί που ακόμη και σε καιρούς οπισθοχώρησης επιμένουν να κάνουν ένα βήμα μπροστά δίχως να προϋπολογίζουν πάντα τους “αρνητικούς συσχετισμούς” θα ενεργοποιείται η ρίζα της ανυπακοής, η αέναη κίνηση της λαϊκής θέλησης για αντίσταση στους επικυρίαρχους. Τα επιτελεία τους θα ηττηθούν και πάλι γιατί η ρίζα φωνάζει:

ΑΝΤΑΡΤΗΣ, ΚΛΕΦΤΗΣ, ΠΑΛΛΗΚΑΡΙ ΠΑΝΤΑ ΕΙΝ' Ο ΙΔΙΟΣ Ο ΛΑΟΣ

Ενάντια σε κράτος και κεφάλαιο, ενάντια στις μεθοδεύσεις της αντιτρομοκρατικής και τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ
Αλληλεγγύη στους 3 συλληφθέντες

**Συλλογικότητα για τον κοινωνικό αναρχισμό
“Μαύρο & Κόκκινο” – μέλος της ΑΠΟ**

* Την Τρίτη 18/6 εισαγγελέας και ανακριτής αποφάσισαν την προφυλάκιση των αναρχικών συντρόφων Γ.Δημητράκη και Κ.Σακκά στις φυλακές Κομοτηνής και Νιγρίτας αντίστοιχα. Η συντρόφισσα Δ.Συριανού αφέθηκε ελεύθερη με περιοριστικούς όρους.

Κείμενο της αναρχικής οργάνωσης DAF (Τουρκία) για τις κρατικές και καπιταλιστικές επιδιώξεις πάνω στο ζήτημα της κλιματικής αλλαγής

Νέος τομέας του καπιταλισμού

Η κλιματική αλλαγή στις μέρες μας αποκαλείται «κλιματική κρίση». Μεγάλα ειδησεογραφικά κανάλια, εφημερίδες, ιστοσελίδες λένε ότι έχουν εφαρμόσει αυτήν τη φρασεολογία για να τονίσουν τον επείγοντα χαρακτήρα της κατάστασης.

Ας περιγράψουμε αυτήν την επείγουσα κατάσταση ως εξής: επιδείνωση της δομής των οικοσυστημάτων στα οποία τα έμβια είδη επιβιώνουν, μείωση των ειδών ζώων και φυτών, υπερβολική ζέστη που θα επηρεάσει τη ζωή, ξηρασία στην περίοδο όπου οι βροχοπτώσεις είναι χαμηλές, καταστάσεις όπως πλημμύρες κατά την περίοδο βροχοπτώσεων, διαταραχές στην παραγωγή θρεπτικών ουσιών λόγω της υποβάθμισης του ρυθμού βροχόπτωσης, αυξημένες ασθένειες που προκαλούνται από αυτές τις διαταραχές ...

Καθώς συζητιούνται όλα αυτά, φαίνεται πως αυτή είναι η μόνη κατεύθυνση για μια λύση: Η Συμφωνία του Παρισιού ...

Λύση στην Κλιματική Κρίση - Εμπορία Εκπομπών Αερίων

Οι συμφωνίες κατά της παγκόσμιας κλιματικής κρίσης αποσκοπούν κυρίως στη μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα. Οι εκπομπές αερίων του άνθρακα σχετίζονται με κράτη με υψηλά ποσοστά βιομηχανοποίησης. Τα μέτρα για τη μείωση των εκπομπών αποφασίζονται από διεθνείς συναντήσεις. Η συμφωνία του Παρισιού, η οποία βρίσκεται στην ατζέντα εδώ και πολύ καιρό, είναι μια τέτοια συμφωνία. Το πρωτόκολλο του Κιότο, το οποίο ήταν ο πρωτοπόρος αυτής της συμφωνίας, ήταν επίσης το μέσο για τη συνάντηση και τη συζήτηση των κρατών για το κλίμα. Με το κλίμα ως ατζέντα, η συνάντηση των κρατών αρχίζει πολύ νωρίτερα. Στη διάσκεψη του ΟΗΕ για το ανθρώπινο περιβάλλον που πραγματοποιήθηκε στη Στοκχόλμη το 1972, στην πρώτη παγκόσμια διάσκεψη για το κλίμα το 1979, στη διακυβερνητική επιτροπή για την κλιματική αλλαγή το 1988, στη διάσκεψη κορυφής του Ρίο για τη Γη το 1992 ...

Το 1997, πραγματοποιήθηκε η συνάντηση στο Κιότο. Η συνάντηση είχε ως στόχο να αντισταθμίσει την καταστροφή από την κατανάλωση ορυκτών καυσίμων που προκαλεί επιβλαβείς εκπομπές αερίων.

Το πρωτόκολλο του Κιότο αποσκοπούσε στη μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα στα επίπεδα του 1990. Ωστόσο, το πρωτόκολλο αυτό τέθηκε σε ισχύ οκτώ χρόνια αργότερα. Η απροθυμία των κρατών να υπογράψουν, οι καθυστερήσεις στην υπογραφή ή ακόμη και η μη υπογραφή υπήρξαν καταλυτικά σε αυτό. Από την άλλη πλευρά, δεν ήταν θέμα υπογραφής ή μη, δεδομένου ότι δεν υπήρχε

καμιά ανώτατη αρχή που να δεσμεύει τα κράτη με ή χωρίς υπογραφή του πρωτοκόλλου!

Το Πρωτόκολλο του Κιότο επέβαλε ένα όριο στην απελευθέρωση τοξικών αερίων στα κράτη (και επομένως σε εταιρείες εντός αυτών των κρατών). Αυτό σήμαινε ότι: μπορείτε να βλάψετε τη φύση μέχρι να φτάσετε στο προκαθορισμένο όριο! Επιπλέον, αν δεν συμπληρωθεί αυτό το όριο, μπορείτε να πουλήσετε την ποσόστωση που απομένει σε άλλα κράτη! Ένα νέο εμπόριο εμφανίζεται: το εμπόριο δηλητηριωδών αερίων! Με άλλα λόγια, το πρωτόκολλο που «αντιμετωπίζει» την καταστροφή της φύσης συνδέεται με το εμπόριο εκπομπών αερίων, την ανανεώσιμη ενέργεια και ούτω καθεξής. Μετατρέποντας τη φύση σε αγορά με τις μεθόδους αυτές, γίνεται ένας μηχανισμός που προσφέρει την εμπορευματοποίηση ολόκληρης της φύσης ως λύση.

Το σύστημα αυτό, το οποίο προσφέρει ως λύση την «πώληση φρέσκου αέρα», προκειμένου να επιτύχει απεριόριστο κέρδος αντί να εγκαταλείψει την υπάρχουσα «απεριόριστη» παραγωγή και κατανάλωση, έχει φτάσει στο αποκορύφωμά του με τη διεθνή εμπορία εκπομπών άνθρακα.

Εν τω μεταξύ, δεν ήταν προϋπόθεση η υπογραφή του πρωτοκόλλου για την είσοδο στο εμπόριο τοξικών αερίων. Η «εθελοντική αγορά άνθρακα» εφαρμόστηκε ως μέθοδος κατά την οποία τα μη υπογράφοντα κράτη θα μπορούσαν επίσης να επενδύσουν στην ανάπτυξη ή στη συγχώνευση προγραμμάτων ανανεώσιμης ενέργειας και ενεργειακής απόδοσης και στην οποία θα μπορούσαν να συμμετάσχουν όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, ΜΚΟ και ιδιώτες για τον σκοπό της αντιστάθμισης των εκπομπών αερίων!

Η Συμφωνία του Παρισιού

Η πραγματικότητα, την οποία δεν μπορούν να αγνοήσουν ούτε εκείνοι που μιλάνε για την παγκόσμια κλιματική κρίση ούτε εκείνοι που δείχνουν τη συμφωνία του Παρισιού ως λύση, είναι η αποτυχία του πρωτοκόλλου του Κιότο. Είναι σαφές ότι οι προσπάθειες "πολιτικής πίεσης" οργανώσεων για την κλιματική αλλαγή και την εξαφάνιση των ειδών όπως το "Extinction Rebellion" και άλλων, θα εξυπηρετήσουν άμεσα τις κερδοφόρες μεθόδους των εταιριών και των κρατών ή των αγορών τοξικών αερίων, χωρίς μια κριτική για την πραγματικότητα αυτών των συμφωνιών! Είναι σαφές ότι τέτοιες "δράσεις" δεν μπορούν να μετακινήσουν το κράτος και τις εταιρίες προς τη δικιά τους κατεύθυνση.

Δεν είναι όμως μόνο αυτά. Σήμερα, είναι σαφές ότι η ανανεώσιμη ενέργεια

έχει εξελιχθεί σε έναν νέο τομέα του καπιταλισμού και ότι οι εταιρείες ανανεώσιμης ενέργειας θα είναι οι νέες BP, Shell, ExxonMobil και Chevron που θα εδραιωθούν ως οικολογικές ή φιλικές για το περιβάλλον. Επιπλέον, αυτές οι εταιρείες ορυκτών καυσίμων είναι οι σημαντικότεροι συντελεστές αυτού του νέου τομέα.

Υπάρχει διαφορά μεταξύ των αναγκών και της πολιτικής του καπιταλισμού και των κρατών για μεγαλύτερα κέρδη. Δεν μπορούμε να απαλλαγούμε από τη σύγκυση αυτών των δύο την οποία δημιουργούν οι εταιρείες ενέργειας, χωρίς να δούμε την ακόλουθη πραγματικότητα: Η παγκόσμια κλιματική αλλαγή αποτελεί για τις εταιρίες ανανεώσιμης ενέργειας ένα πεδίο άσκησης επιρροής μέσω των ΜΚΟ που συνδέονται με αυτές.

Εάν οι σχέσεις παραγωγής-κατανάλωσης-διανομής δεν οργανώνονται ανεξάρτητα από κράτη και εταιρείες, δεν θα είναι θέμα τύχης το να βρεθούμε μπροστά σε ένα πιο καταστροφικό σενάριο από τις κρίσεις και την «αποκάλυψη» που αντιμετωπίζουμε σήμερα. Αν το κράτος και ο καπιταλισμός, η μεγαλύτερη κυριαρχία επί της φύσης, δεν μπουν στο στόχαστρο! Στοκχόλμη, Ρίο, Κιότο, Παρίσι ...

Χρειάζεται να υπάρξει μια ριζοσπαστική και επαναστατική προοπτική στο οικολογικό κίνημα. Και αυτή είναι, φυσικά, η αναρχική προοπτική...

ΜΑΥΡΟΚΟΚΚΙΝΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 2019

1η ΜΑΗ ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ-ΑΝΑΡΧΙΑ

